

VI BESØKTE YUKIGASSEN: FULL SNØBALLKRIG I VARDØ

SIDE 17

BOLIGMØTE MED TOPPOLITIKERE: ALLE ER ENIGE, MEN INGEN GJØR NOE

SIDE 9

RØE ISAKSEN OM BOLIGKRISEN:
– JEG FORSTÅR AT TROMSØ FØLER AT DE
IKKE KOM GODT NOK UT.

SIDE 4

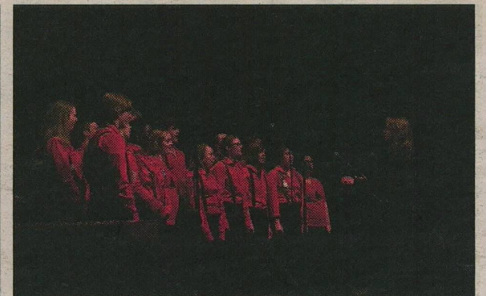
**SILVER: UT TEAM COMES IN SECOND
PLACE IN PRESTIGIOUS NEGOTIATION
COMPETITION IN WARSAW.**

PAGE 7

**LEVER DRØMMEN: VI HAR INTERVJUET
DE FINNMARKSAKTUELLE SKUESPILLERNE
TRINE LISE OLSEN OG SIMONE GRØTTE.**

SIDE 20

**FULLT PÅ HØYDE: UNIVERSITETETS
ELDSTE KOR FYLLER 30 ÅR I ÅR.**

SIDE 22

LEDER

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

Studentmiljøet + frivillighet = sant

Vi i studentavisen driftes i stor grad av frivillighet, og det gjør de andre studentorganisasjonene også. Uten innsats fra utallige frivillige studenter ville ikke vi, og mange av de andre studentorganisasjonene gått rundt. Men hva er det som gjør at utallige studenter velger å bruke fritiden sin på å arbeide gratis? Hva er det som gjør at våre frivillige ønsker å bruke verdifull fritid på skriving for oss i studentavisen for eksempel? Eller hos vår nærmeste nabo, Café Bodega? Hvorfor ønsker noen å stå å steke vafler i timevis av egen fri vilje? Svaret er ganske enkelt. Fordi det er moro, sosialt og givende!

Siden jeg startet i Utopia i august har jeg vært en aktiv del av studentmiljøet. Jeg har blitt kjent med flere av de ulike studentorganisasjonene, og mange av menneskene bak. Det har vært helt fantastisk. Det fins så mange gode studentorganisasjoner, og så mange superflotte og ivrige ansikter som står på for at vi andre skal ha det fint. Og uansett interesser, så har studentmiljøet noe for enhver smak. Tilbudet er jo enormt.

I denne utgaven av Utopia kan du lese mer om noe av det du kan delta i. Esther Heinecke er både frivillig i Utopia og kormedlem i Fullt på Høyde. På side 25 kan du lese mer om hvordan hun syns det er å være med i Fullt på Høyde. Hun skriver blant annet: «Det er ikke bare synging og øving, og det å være sammen med andre mennesker som deler gleden for å lage musikk. Du blir kjent med masse fine folk, og bruker fritiden til å gjøre noe morsomt».

Vi har også snakket med bestyreren i Café Bodega, Torfinn Johansen, om Bodega-spiriten. Han forteller at uten hjelp av de frivillige ville ikke kafeen som til daglig har omkring 100 besøkende ha eksistert. Men hvordan klarer de å finne alle de frivillige han trenger for å få hjulene til å gå rundt semester etter semester? Det kan du lese mer om på side 10.

I denne utgaven kan du også lese mer om elleville Yukigasen i Vardø, organisasjonen SAIH, og UiT-studentene som kom på andre plass i en stor forhandlingskonkurranse i Warszawa. To av de tre deltakerne på laget er også faste spaltister i Utopia, med en forskerspalte og en spalte om Kina som du kan sjekke ut på henholdsvis side 12 og 14, bare for å nevne noe.

God lesning!

Bildespesial: I

Utopia retter

I forrige utgave av studentavisen kom vi i skade for å skrive at vi var med TSI MMA på trening. Vi var med Tromsø kampsportsenter på MMA, og ikke TSI. Utopia beklager feilen. **Red.**

Les oss på utropia.no
Neste utgave kommer
onsdag 7. mai

FORSIDEBILDER:

HOVEDSAK OPPE: DANIEL WETHERELL
HOVEDSAK NEDE: FATEMEH SHOULI POUR
BILDER NEDE, F.V. MARTE GARMANN/KD, MICHAL JANOWICZ, HÅKON STEINMO, DAVID GROAT

EN STOR TAKK TIL UTROPIAS FRIVILLIGE:

JOURNALISTER

ALEXANDRA TENEBROSO
CHELSEA MACKAY
DAI XUAN
DANIEL J. WETHERELL
DAVID GROAT
EMMA JENSEN
ERIK IVERSEN
ESTHER HEINECKE
GJERT EIRIK OLSEN
IDA BING
JAMES NICHOLLS
KATARINA RUZICKOVA
KATARZYNA CHEROMIŃSKA
LENA FUNKE
LILI GEIGER
MATTHEW LYNCH
MONA BAYAT
RENATE AILEEN PORSANGER

SARA LUPINI

SIMON STEINNES
PERNILLE ENGSTRØM SKAUG
VALERIJA ZELVE

FOTOGRAFER:

CHRISTINA DAVRIL
DANIEL J. WETHERELL
DAVID GROAT
ELLEN DOBROWOLSKI
ERIK IVERSEN
FREDDY WIKE
FATEMEH SHOULI POUR
GEIR-INGE BUSCHMANN
HÅKON STEINMO
JAMES NICHOLLS
JASMINE NAHRGANG
LARS ÅKE ANDERSEN
MICHAL JANOWICZ

KATARINA RUZICKOVA

KATARZYNA CHEROMIŃSKA
VALERIJA ZELVE
VARVARA ALEXEEVA

ILLUSTRATØRER:

EILIV J LÆGREID
MATEUSZ MOTYKA

KORREKTURLESERE:

CHELSEA MACKAY
CHRISTINA SOFIA LARSEN
ELLEN DOBROWOLSKI
EMMA JENSEN
KARI AMICK
THEA VINGE

LAYOUTMEDARBEIDER:

KATHARINA REIMER

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60

WEB: WWW.UTROPIA.NO

E-POST:
REDAKSJON@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ OG FINNMARK
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

KULTURREDAKTØR:
EDMUNDO QUIÑONEZ
KULTUR@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
TERJE PETTER LEIROS
LAYOUT@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

ØKONOMI- OG ANNONSE-
ANSVARLIG:
LENE OLINE SEDOLFSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

FINNMARKSREDAKTØR
STIAN SÆTERMO
ALTA@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Fotosafari i vakre Nord-Norge

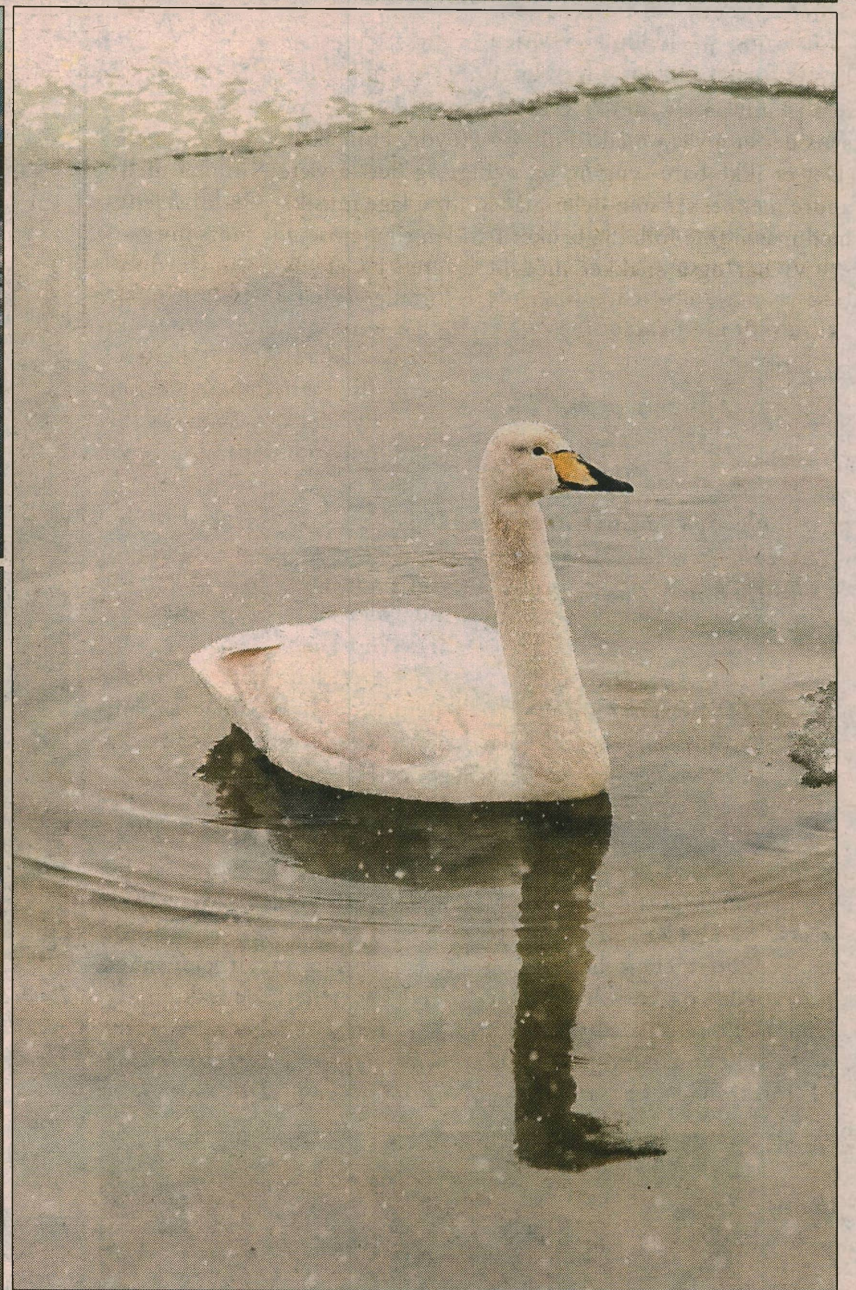

FOTO: OPPE VENSTRE: GEIR-INGE BUSCHMANN
MIDT: GEIR-INGE BUSCHMANN

OPPE HØYRE: ALESSANDRO BELLELI
NEDE VENSTRE: KATARZYNA CHEROMIŃSKA

NEDE HØYRE: GEIR-INGE BUSCHMANN

Utropia for

35 år siden

1979:

Utropia skriver om at det rett for påske ble vedtatt i Universitetsrådet at minst 50 % av medisinstudentene som tas opp ved universitetet i Tromsø skal være fra Nord-Norge. Kriteriene for dette er fastsatt av studiestyret ved Fagområdet medisin.

10 år siden

2004:

Utropia skriver om at studenter sliter med psyken. Hver tredje student ved UiTo har på et eller annet tidspunkt hatt psykiske problemer, viser en ny undersøkelse. Av disse er det to tredjedeler som ikke har oppsøkt hjelp.

En minister på tur innom

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen var innom Universitetet i Tromsø på sin dagstur den 4. april til Tromsø.

Flankert av rektor Anne Husebekk, prorektor Kenneth Ruud og et korps av medhjelpere ankom ministeren MH-bygget etter å ha besøkt skoler i Tromsø tidligere på dagen.

Første post på dagsorden var et kort foredrag fra professor Bjørn Skogen om universitetets forskning på blodplater. Gjennom forskningsstøtte fra Norge og EU arbeider universitetsansatte sammen med europeiske universiteter for å utvikle en vaksine mot sykdommen NAIT, som innebærer at spedbarns immunsystem angriper ellers ufarlige blodplater med påfølgende risiko for hjerneblødning.

I år har vi tydelig prioritert pressområdene, og jeg forstår at Tromsø føler at de ikke kom godt nok ut.
– Torbjørn Røe Isaksen

Tettere samarbeid

Kunnskapsministeren fikk deretter høre foredrag om den studentnære forskningen på Helsefak, som er planlagt utvidet. Prodekan for utdanning, Nanna Hauksdottir, forklarte at øverst på blokka står en større samordning mellom helsefag og pedagogikk og et større samarbeid mellom ulike disipliner i praksis. Et annet viktig tilskudd til forskningen er samarbeids-

avtalen mellom UiT og Universitetssykehuset (UNN), som blant annet har gjort det mulig å lage 35 stillinger der UiT- og UNN-ansatte kan jobbe 20 % hos den andre institusjonen.

– Dette er noe UiT var stolte av å ha fått til, sa Hauksdottir.

Jeg har fått med meg et boligkrav fra Studentparlamentet, og så har det vært spennende å se det tette samarbeidet med UNN

– Torbjørn Røe Isaksen

Tromsøundersøkelsen

Et annet tema var Tromsøundersøkelsen, som har vært gjennomført i seks runder siden 1974, med en sjuende planlagt for de neste årene. Tromsøundersøkelsen er en stor helseundersøkelse som involverer en betydelig del av Tromsøs befolkning og samler inn et bredt spekter av kliniske prøver. At undersøkelsen har et stort kildemateriale og stort oppmøte gjør undersøkelsen veldig verdifull i det store bildet, fikk ministeren høre.

– Det har vært et veldig spennende besøk her, sa Torbjørn Røe Isaksen etter foredraget på Helsefakultetet.

Studentboliger

– Jeg har fått med meg et boligkrav fra Studentparlamentet, og så har det vært spennende å se det tette samarbeidet med UNN, forteller Røe Isaksen.

– Det har vært mange kritiske røster etter studentboligtildelingen. Du kan ikke

MINISTERBESØK: Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen besøkte UiT. (Illustrasjonsfoto: Marte Garmann/Kunnskapsdepartementet)

love noe ekstra til Tromsø i revidert nasjonalbudsjett eller statsbudsjettet neste høst?

– Det kan jeg nok ikke si noe om, men jeg er helt enig i at vi må bygge flere studentboliger. I år har vi tydelig prioritert pressområdene, og jeg forstår at Tromsø føler at de ikke kom godt nok ut. Og når det blir flere boliger å prioritere, håper jeg også at Tromsø kommer bedre ut, sier kunnskapsministeren.

Bedre rettigheter

Samme dag la regjeringen frem forslag om lovendringer for bedre rettigheter til studenter med barn og blind sensur ved klage over eksamenskarakter, sistnevnte forslag en ordning

som UiT har praktisert lenge.

– Nå får vi samme regler som i arbeidslivet, og det er viktig at muligheten til å ta en utdanning blir ødelagt bare fordi man får barn, mente Røe Isaksen.

Også strengere regler for fusk var noe Røe Isaksen trakk frem som viktig.

– Jeg synes det er rimelig at

man også straffer de som sender fuskelappene, ikke bare de som mottar dem. Hvis fusk brer om seg, truer det de akademiske standardene og tilliten til institusjonen. Derfor er dette viktige forslag, sa han.

ERIK IVERSEN
NYHETER@UTROPIA.NO

PÅ BESØK: Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen sammen med rektor Anne Husebekk og professor Bjørn Skogen. (Foto: Erik Iversen)

SE WEB-TV

Utopia intervjuet kunnskapsministeren for web-TV. Se video på utopia.no

UTROPIA

Har du lyst på en spennende og utfordrende jobb ved siden av studiet?

Studentavisa Utopia søker: Ansvarlig Redaktør (Tromsø)

Som ansvarlig redaktør har du ansvaret for avisas daglige drift og må evne å tenke strukturert og strategisk. Videre bør du være samfunnsorientert og ha nese for gode saker innen nyheter, kultur og akademia.

Vi leter etter entusiastiske, pålitelige folk med stort engasjement. Utdanning eller erfaring innen journalistikk ledelse og økonomi er et pluss. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Gode ferdigheter i norsk og engelsk er en forutsetning. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen er 100 % og lønnes med kr. 110 000 i året.

Fotoansvarlig (Tromsø)

Som fotoansvarlig har du ansvar for alle bilder og illustrasjoner i Utopia. Dette går blant annet ut på fordeling av saker til de frivillige fotografene, redigering av bildene og kreditering av fotografene.

Stillingen krever personlig engasjement, du må være idérik, kreativ og ha interesse for fotografi. En del egenarbeid med fotografering må påberegnes.

Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Stillingen er 25 % og lønnes med kr. 25 000 i året.

Utvidet søknadsfrist på alle stillingene er 5. mai.

Søknad med CV og attester leveres til ansvarlig@utopia.no eller Utopia - Studentavisen i Tromsø og Finnmark v/ ansvarlig redaktør, UiT Norges arktiske universitet / Hovedgården 9037 Tromsø

Layoutansvarlig (Tromsø)

Som layoutansvarlig har du ansvar for Utopias utforming. Stillingen krever personlig engasjement og erfaring med Adobe InDesign og Photoshop.

Stillingen kommer til å kreve korte perioder med intensivt arbeid, fulgt opp av perioder med lavere arbeidsbelastning.

Gode ferdigheter i norsk og engelsk vil bli vektlagt.

Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Stillingen er 50 % og lønnes med kr 55 000 i året.

Titredelse er 1. august.

For spørsmål om stillingene, ring 77 64 59 01 eller kom innom Utopia sine kontorer i Teorifagbygget hus 2, like ved Café Bodega i campus Breivika.

SAIH er studentenes solidaritets- og bistandsorganisasjon som jobber med utdanningsbistand, informasjon og politisk påvirkning.

Hvor mye vet du om SAIH?

Les hele intervjuet på utropia.no

SAIH står for Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond. Det er studentenes solidaritets- og bistandsorganisasjon som jobber med utdanningsbistand, informasjon og politisk påvirkning.

Over hele landet finnes det SAIH-lokallag på universiteter og høyskoler. De organiserer forskjellige slags debatter, foredrag, seminarer, quiz og kampanjer.

Kanskje visste dere ikke at de fleste av oss allerede passivt hjelper SAIH med å organisere aktivitetene sine. Alle studenter kan bestemme seg om de har lyst til å betale en semesteravgift på 30 kroner som går til SAIH sitt budsjett.

Hvert år velger SAIH en kampanje de fokuserer på. Den er vanligvis knyttet til menneskerettighe-

ter. For å nevne eksempler: "Norske bedrifter ut av Vest-Sahara", "Stop sexual apartheid" eller "Beware, they are educated". I 2013 begynte SAIH å drive med et Open Access-program som handler om at all offentlig forskning som blir offentlig publisert skal være gratis tilgjengelig for alle på internett. I tillegg støtter SAIH også andre utdanningsprosjekter i andre deler av verden – Zimbabwe, Sør-Afrika, Zambia, Bolivia og Nicaragua.

SAIHs motto er "Utdanning for frigjøring". Det er sivil, politisk, økonomisk, sosial og kulturell frigjøring. Og det er bare ett middel – utdanning.

Vi hadde en mulighet til å snakke med to arrangører- Jørn Wichne Pedersen, Leder av SAIH og Kristoffer Kinge, nestleder av SAIH samt en representant fra Tromsøs lokallag – Kris Amundsen, for å finne ut hva SAIH egentlig betyr for dem og hvorfor det er nyttig å bli en del av organisasjonen.

– Hvorfor ble du medlem av SAIH?

Kristoffer: – Da jeg begynte på bachelor i utviklingsstudier på Høgskolen i Oslo og Akershus visste jeg at jeg ville bli med i en studentforening, både for å få erfaring men også for å bli kjent med nye mennesker på tvers av studieretninger og årskull. En dag trappet to engasjerte personer inn i forelesningen og sa de kom fra noe som het SAIH. De sa de skulle gjenopprette lokallaget på HiOA, at det var infomøte etter forelesningen og at det var gratis pizza. Jeg og noen studiekamerater trappet villige opp, og et par møter seinere var jeg styremedlem i SAIH-Bislet.

Jørn: – Jeg ble med i SAIH fordi jeg syntes det var en progressiv solidaritetsorganisasjon som arbeidet med noe av det jeg mener er svært viktig, nemlig at all ungdom skal ha tilgang til god utdanning. I tillegg appellerte det nok at man selv som lokallagsaktivist kan være med på å bestemme hva organisasjonen skal drive med.

Kris: – Jeg begynte i SAIH for å ha noe å gjøre ved siden av studiene. Jeg hadde aldri vært i en studentorganisasjon før og hadde aldri hørt om SAIH. Men etter at jeg hadde vært på et par møter og lest litt om hva SAIH jobber med så var jeg helt hekta på det.

– Hvordan kan man bli en del av SAIH?

Jørn: – Tre gode venner av meg var allerede aktive i SAIH før jeg begynte. De hadde fortalt masse om organisasjonen, så jeg visste hva jeg gikk til. Jeg kan huske at jeg allerede før jeg begynte hadde en slags forventning, eller ønske, om at organisasjonen skulle klare å engasjere flere og at den burde vokse. Som student i Norge er man utrolig privilegert, og jeg mener fortsatt at flere burde engasjere seg for å skape en mer rettferdig verden.

Kris: – Det eneste man trenger å gjøre er å delta på møter! Det er lav terskel for å bli med, noen aktivister er veldig engasjerte fra den

første dagen mens andre velger en litt mer passiv rolle til å begynne med.

Kristoffer: – Da disse engasjerte aktivistene kom inn i forelesningen og sa de var fra SAIH så ringte det en bjelle. Jeg husket at jeg hadde merka at jeg betalte 20 kroner til SAIH via semesteravgiften, men utover det hadde jeg lite kjennskap til organisasjonen. Det jeg visste var at jeg ville bli med i en studentforening som arbeidet med internasjonal solidaritet, og etter å ha reist en del i Latin-Amerika ble jeg ekstra gira da jeg hørte at SAIH hadde partnere i Nicaragua og Bolivia (og nå også Colombia!). Jeg ville bli kjent med nye, engasjerte mennesker og få mer praktisk erfaring utover studiene. Jeg ble ikke skuffa! Nå kan jeg ikke se for meg en studietid uten å være engasjert i SAIH.

VALERIA ZELVE (TEKST)
KATARINA RUZICKOVA (TEKST OG FOTO)
NYHETER@UTROPIA.NO

SILVER:Mats Trones, Matthew Lynch and Dai Xuan hold their trophies after representing UiT in the finals of the Warsaw Negotiation Round.

Sometimes it's better when the other side comes first

Coming second at the Warsaw Negotiation Competition felt pretty good for three UiT students from the HHT department.

— We were on the waiting list for the competition, so to turn up as the underdogs and make it to the final of the negotiation competition felt pretty good, said Matthew Lynch, the head negotiator for the UiT team.

Many people were fascinated by the team from the Arctic who they had never heard of before.

— Matthew Lynch

The team came second in Warsaw Negotiation Round. The competition involved 12 teams from 11 nations, and included teams from as far away as India,

Australia and USA. The competition was fierce with some teams having competed nationally for the right to represent their country.

Our course involves a lot of team work, often under tight deadlines and so this really helped us when we were under pressure, as we were used to operating effectively together.

— Dai Xuan

— We felt privileged to be representing both Norway and UiT at the competition, and we really learnt a lot, says Mats Trones, one of the team members.

The team were presented with four cases during the competition and we given sometimes as little as 25 minutes to come to grips with complex cases before squaring off against the other teams for negotiations. This cre-

ated a high pressure competition.

We felt privileged to be representing both Norway and UiT at the competition, and we really learnt a lot

— Mats Trones

Tense negotiations

The final was held in the Polish senate and with the Norwegian team facing the Canadians. The scenario for the final was the Norwegian team had to negotiate for Poland's freedom during the end of communism. The final was held in front of 100 people and consisted of one and a half hours tense negotiations. While the Norwegian team managed to secure the resignation of the communist party, the establishment of the senate and fresh parliamentary elections, this was not enough to impress the judges, and the Canadian team came out on top.

All three team members are taking a master degree in business creation and entrepreneurship. While, negotiating has only been a small part of their course they put their success down to their team work and communication style.

— Our course involves a lot of team work, often under tight deadlines and so this really helped us when we were under pressure, as we were used to operating effectively together, says Dai Xuan, the third member of the team.

We were on the waiting list for the competition, so to turn up as the underdogs and make it to the final of the negotiation competition felt pretty good

— Matthew Lynch

The team also thinks their success was due to their ability to adapt

with every subsequent round of the negotiations and change their negotiating style to match the case and team they were facing.

Boost to UiT's profile

The team travelled to Poland with the help of the School of Business and Economics at UiT, and thought it was a great way to boost both the University's and the Business School's profile internationally.

— Many people were fascinated by the team from the Arctic who they had never heard of before, said Lynch. While we would have liked to have come first, the other side deserved their win as the Canadians were a strong team, concludes Lynch.

Utropia anmelder kurstilbud:

En snarvei til toppkarakterer?

ToppkarakterSystemet var innom Tromsø igjen, for å lære studenter hvordan å lære.

Nikolai Høibo og Pål Hetland står bak boken og foredragene til ToppkarakterSystemet, en idé som utviklet seg da de selv prøvde å få studiene til å henge på greip uten å gi avkall på sosialt liv. Det er ikke første gang ToppkarakterSystemet er i Tromsø, men publikummengden var bare en brøkdel av det tidligere besøket, troligvis grunnet valgt dato (onsdag 10.04.14., før påskeferien). I denne omgangen var det kun Nikolai Høibo som holdt foredraget alene.

Skippertak?

Skippertak er et ord som dukker opp flere ganger i ToppkarakterSystemet, selv om strate-

giene deres i stor grad tilstreber å bekjempe akkurat skippertak. Målgruppen virker snevrere enn de som ønsker toppkarakterer (omtrent alle), selv om dette forblir usagt og implisitt. Den faktiske gruppen er troligvis studenter som sliter med å finne gode studieteknikker, med vane for kortsiktige løsninger. Studenter i overgang til høyere utdanning, som blir overveldet av det personlige ansvaret for egne studier, er et eksempel. Skippertak-begrepet er her valgt med omhu for å tiltrekke seg en viss type studenter og gi dem verktøy for dypere læring, teskje for teskje.

Topp fokus, læring, prestasjon

Systemet er delt opp i tre seksjoner som omhandler fokus, læring og prestasjon, med små teknikker. Teknikkene deres er små, oversiktelige, og for noen folk kanskje banale. I foredra-

Nikolai Høibo (t.h.) og Pål R. Hetland (t.v.) – For å få toppkarakterer trenger vi ikke selvdisciplin som et skolelys, intelligens som en professor eller flaks som en lottovinner. Vi trenger bare å vite hva vi skal gjøre. (FOTO: ToppkarakterSystemet)

get blir publikum møtt med: fengende navn som «konsentrasjonsvampyrer», virkemidler som hurtiglesningsapp, og et interaktivt spill der en publikumstilhører skal multitaske i et spill. De har lagt mye i å skape identifikasjonsgrunnlag for publikum, men det kjennes til tider ut som om målpersonligheten er en videregåendelev.

Den faktiske gruppen er troligvis studenter som sliter med å finne gode studieteknikker, med vane for kortsiktige løsninger.

Mange av teknikkene går konkret ut på små vanesaker og tiltak i hverdagen, som å sette mobilen på flymodus under studiebolene, omskrive egne notater etter hukommelse (selvtesting), og bruke tanketegninger. Man må ikke iverksette alle

punkter for å lykkes, men hvert lite tiltak er med på å forbedre vaner. Til syvende og sist så er det vaner som står for gode studieteknikker, ikke skippertak eller hatløsninger.

Tanken er god

Det er en del anerkjent viten bak ToppkarakterSystemet, blant annet at det ikke går an å multitaske, noe de veldig godt har beskrevet som «kontinuerlig flyktig fokus». De har også tatt for seg strategier som tankekart og selvtesting, samt viktigheten av hvile for hukommelse. Det ToppkarakterSystemet egentlig skal frem til er at skippertak ikke funker, selv om de formulerer det som at skippertak bør skje ofte, ikke bare før eksamen.

Hvis man sitter med kritisk blikk, er det flere småting å henge seg opp i innholdsmessig, blant annet noen små vitenskapelige misforståelser (som at REM-søvn er den dypeste søvnen), og det kan dessverre bidra

til et mindre seriøst preg.

De har lagt mye i å skape identifikasjonsgrunnlag for publikum, men det kjennes til tider ut som om målpersonligheten er en videregåendelev.

Grunnet tilnærmingen de spiller på, kjennes det ut som om den trufne målgruppen ikke er typisk representativ for studenter i høyere utdanning. En del nye studenter vil nok få noen åpenbaringer, men for akademikere kan dette i verste fall virke banalt og noe useriøst.

Pål R. Hetland (t.v.) og Nikolai Høibo (t.h.) fra ToppkarakterSystemet. (FOTO: ToppkarakterSystemet)

Full enighet – men likevel så vanskelig

Fredag 4. april arrangerte Studentparlamentet et folkemøte om boligsituasjonen for studenter i Tromsø. Utrophia satt i publikum og fulgte med på en tilstelning hvor de fleste var enige, men det fortsatt var et stykke frem til faktisk gjennomføring.

Folkemøtet ble innledet med foredrag fra Wenche Jakobsen, prorektor ved UiT, Hans-Petter Kvaal, administrerende direktør i Norges arktiske studentsamskipnad (NAS), og Bjørn-Gunnar Wilhelmsen, politisk rådgiver for byrådet for byutvikling i Tromsø kommune.

– I det korte perspektivet planlegger vi for oppimot 500 boliger de neste 1-5 årene, sa Kvaal, og la til at på lengre sikt er målet 800-900 boliger i området på Dramsveien. Han trakk frem Stavanger som en foregangskommune, der kommunen gjennom prioritert rask saksbehandling og arealplanlegging får regulert prosjekter ferdig raskt. Kommunen og næringslivet bidrar også med forskudd på statlige tilskudd til studentboliger, sånn at prosjektene kan bygges raskere, fortalte han.

Bjørn-Gunnar Jørgensen redegjorde for kommunens tiltak og kommende prosjekter. Langs Stakkevollvegen planlegges det for 200-300 private studentboliger, i tillegg til de over tusen boligene til sammen som ligger i NAS' prosjekter på Isrenna og ved Dramsveien.

– Vi prioriterer reguleringsplaner om nye studentboliger, vi hjelper med kommunale arealer når det er akutte behov, og vi har en generell ja-holdning når det kommer til boligbygging, sa Jørgensen.

– Skal jobbe hardt for studentboliger

Fire av de seks representantene på Stortinget for Troms fylke tok så plass i en paneldebatt ledet av leder i Studentparlamentet Marianne Haukland: Martin Henriksen (Ap), Kristian Støback Wilhelmsen (Høyre), Øyvind Korsberg (Frp) og Torgeir Knag Fylkesnes (SV).

PANELET: Fire av seks fra Troms-benken på Stortinget. Fra venstre: Torgeir Knag Fylkesnes (SV), Martin Henriksen (Ap), Kristian Støback Wilhelmsen (H) og Øyvind Korsberg (Frp). Marianne Haukland ledet debatten.

Debattantene kunne ikke love all verden med faktiske resultater, ettersom fordelingen av studentboliger gjøres av Kunnskapsdepartementet og ikke Stortinget, men Øyvind Korsberg gikk lengst i sine uttalelser. Han avslørte at det vil bli bevilget penger til flere studentboliger i revidert nasjonalbudsjett, når det kommer senere på våren.

I revidert nasjonalbudsjett skal det ligge inne et tilskudd til flere boliger i Tromsø.

– Øyvind Korsberg (Frp)

– I revidert nasjonalbudsjett skal det ligge inne et tilskudd til flere boliger i Tromsø. Jeg skal jobbe så hardt for studentboliger at dere vil merke det i revidert nasjonalbudsjett, sa han til applaus fra de fremmøtte på Driv.

– Kommunens ansvar

Torgeir Knag Fylkesnes foreslo at kommunen måtte ta ansvar og bevilge penger til å bygge 400-500 billige utleieboliger. Han anslo kostnadene til rundt én milliard kroner. De andre politikerne fulgte ikke opp hans forslag.

Martin Henriksen påpekte at tre av Troms' seks representanter sitter i kirke-, utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget, og at det gir en kjempemulighet. Han ville ta initiativ til å få komiteen til å besøke Tromsø, og samtidig snakke opp Nord-Norge i Oslo.

Tromsø har en høy dekningsgrad, men et svært presset utleiemarked. Panelet var enige i at man må legge vekt på mer enn dekningsgraden, og at politikerne må bli bedre på å formulere de andre kriteriene man må ta hensyn til.

Kristian Støback Wilhelmsen (som har permisjon fra studier på UiT) er vara for Kent Gudmundsen på Stortinget, men fortalte at han hadde brukt mye av sin tid på å snakke om studentboliger, og at han skulle forsøke å påvirke Høyre som best han kunne.

Og mens politikerne i panelet ble invitert til å ta selfies med studentpolitikere etter at debatten var ferdig, var det fortsatt lite konkret å hente for studentene i Tromsø som hadde møtt opp.

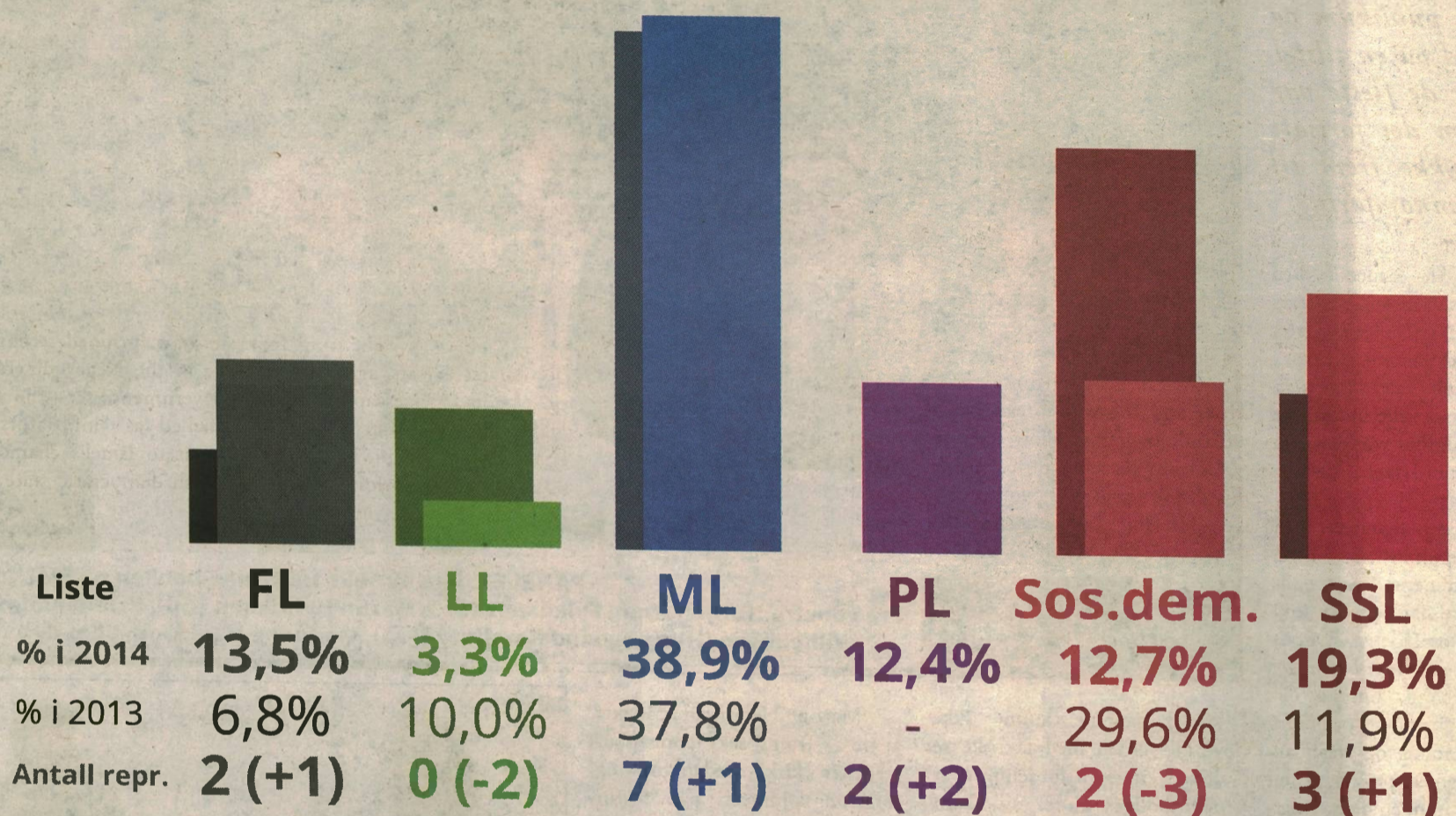
DISKUSJON: Studentparlamentsleder Marianne Haukland (t.v.) i samtale med Martin Henriksen (Ap). I forgrunnen sitter prorektor Wenche Jakobsen og samskipnadsdirektør Hans Petter Kvaal.

UiT: Prorektor Wenche Jakobsen snakket også til de fremmøtte.

Nok et brakvalg for Moderat Liste

50 %

Oppsummeringen fra årets studentvalg viser en klar blå tråd.

Årets valgoppslutning ligger på 1501 stemmer og altså 13.48% av alle stemmeberettigede. Det har vært en omrokking på lister siden fjorårets valg, der Internasjonal Liste (IL) ikke har gjort noen gjenopptreden i år. Til kontrast, har den partipolitisk uavhengige Finnmarkslisten (FL) doblet sin

oppslutning med en prosentøkning på 6.7 og en ekstra mandat inn i parlamentet.

En ny liste i år er Pedagogisk Liste (PL) - en partipolitisk uavhengig liste - bestående i stor grad av studenter med tilhørighet til pedagogiske utdanningsretninger. Pedagogisk Liste fikk inn to mandater, med en total oppslutning på 12.4%. Dette setter PL på samme linje som Finnmarkslisten og SosialDemokratene (Sos. Dem), oppslutningsmessig.

Sos.Dem ligger på 12.7% i valgoppslutning, med et fall på 16.9% fra fjorårets resultater. To mandater inn for Sos.Dem i år, hele tre mindre enn i fjor. Den andre røde listen, Sosialistisk StudentLag (SSL) har økt sin valgoppslutning i år, fra fjorårets 11.9% til 19.3% i år. Dette har gitt SSL en ekstra mandat inn i parlamentet, med totalt antall på tre mandater i år.

Den eneste blå listen, Moderat Liste (ML), har fått størst

valgoppslutning i år også, med 38.9% av stemmene, ikke altfor ulikt fjorårets 37.8%. Med dette, har Moderat Liste fått inn hele sju mandater inn i parlamentet, som er to mandater mer enn begge røde listene sammenlagt. De to nye partipolitisk uavhengige listene FL og PL ligger på fire mandater sammenlagt.

Liberal Liste (LL) falt i årets oppslutning, fra fjorårets 10.0% til årets 3.3%. Listen mistet to mandater og har null mandater i

parlamentet i år.

Blålisten (ML) sitter med sju mandater inn, rødlistene (Sos. Dem + SSL) har fem mandater inn sammenlagt, partipolitisk uavhengige (FL + PL) lister har fire mandater inn sammenlagt, og den liberale listen (LL) ligger i år på null mandater inn.

ALEXANDRA TENEBROSO
ERIK IVERSEN (GRAFIKK)
NYHETER@UTROPIA.NO

INTERNATIONAL: From Bodega's international cuisine evening. (Photo: Katarina Ruzickova)

Where do students feel at home?

Café Bodega, a favorite social spot at UiT, does not only offer cheap waffles and hot drinks, but it also offers the students an opportunity for cross-cultural interaction.

Torfinn Johansen, the Bodega manager estimates that approximately 60-119 students visit Café Bodega every day. Johansen presents us with a couple of opi-

nions on why Bodega has become so popular in the last few years:

- Due to the international environment, high quality and cheap waffles, as well as cheap coffee and tea, people are attracted to drop by here. The comfortable atmosphere is the other main reason.

Bodega has for many years been a symbol of campus social

life, mainly for the international students. This has, in the last few years, changed and still more Norwegian students come to spend their leisure time here.

MONA BAYAT
NYHETER@UTROPIA.NO

Read the full article on
utropia.no

World-reference

Israel and the African Migrants

Those who forget the past are doomed to repeat it.

Since several months a series of protests has inflamed the streets of Tel Aviv with slogans and requests of action from the government side. The people involved are many and each group support a different perspective about the same issue: the increasing presence of migrant workers and asylum-seeker in Israel.

On one hand we have both nationalists movements and groups, backed by the Likud party, exposing the "dangerous" presence of african infiltrators, looking at Europe as a collapsing

Al-Qaeda proliferation and terrorist threats.

On the other side instead there are the human rights activists, the same african communities shortly or much longer established in the Israeli territory, Israeli speaking black workers, students, and citizens who are denouncing the lack of protection and guarantees from the Government for those minorities and the widespread racist attitude of many fellow citizens unable to remember the recent history of the Israeli people, chased out from any country with a rhetoric based on the same discourse that nowadays is used against the africans

In January African migrants

reminding the Israeli society about the United Nations High Commissioner for Refugees accusing the Israeli government of having sown the "fear" among migrants instead of ensuring their protection.

The images of the crowd, however peaceful, of so many Eritreans and Sudanese in the "good" streets of Tel Aviv, further disoriented the Israelis trapped in a contradictory propaganda: on one hand the personal dramas and a dose of empathy and understanding were widely reported by the media while on the other hand their capacity to organize themselves in a movement with claims and proper official requests also triggered

April Tel Aviv has been hit once again by those protests, Israelis took to the streets in the city's south to demand the deportation of African immigrants and asylum seekers.

Even if few words have been spent about it, the situation is worsened and it is far from finding a solution. The migrant flow started years ago, african people, mostly escaping from Sudan and Eritrea try to reach Israel through Egypt. In January 2012, an organization in Israel that aids African asylum-seekers, the African Refugee Development Center, presented a report to the United Nations Committee for the Elimination of Racial Discrimination (CERD). After receiving the report in text and video form, the UN committee urged the Israeli government to prevent racist attacks against Africans in Israel. The Israeli government is considered as openly ignoring the UN's call, igniting a wave of violence against non-Jewish African people in Israel that is still ongoing.

Last December the Government built a detention camp, called Holot, close to the Egyptian borders, which has immediately became the focal point of Israel's treatment of roughly 50,000 African refugees, whom the government considers to be illegal economic migrants. Prime Minister Binyamin Netanyahu at that time said that «Protests and strikes will not help. As well as we have completely stopped their infiltration into Israel, so we are determined to expel those who have illegally entered».

Israel, notes the government, is the only Western country that can be reached by land from Africa. To discourage the migration of an even larger amount of desperate people the government therefore adopted an anti-asylum policy which provides for the compulsory collection of thousands of migrants in the above mentioned reception center in the Negev desert. Israeli Government, sees the refugees, labelled as "infiltrators", as a threat to Israel's character as a Jewish democratic state and for sure, despite the invitation to reasonably deal with the issue, Benjamin Netanyahu has failed to develop an effective policy to address the problem.

«There is an harsh reality of numbers» an official of the Israeli government countered that during the last five years were examined 10 000 requests for political asylum, and only 32 have been found justified. Other three thousand requests are now being examined. The treatment of the asylum-seekers and migrant workers has been the cause of many frictions within the society and if not addressed responsibly it will just escalate. Ignoring criticism from the UN High Commission for Refugees, Netanyahu government has refused to consider all but a handful of asylum requests, even though most have escaped war-torn regions and authoritarian dictatorships.

The blaming game is not helping out, other protests came in the last weeks, and some protesters have been charged of arson while many others have been caught in a fight, showing how racist, extremist slogan are slowly preparing the path for violence to arise.

The Prime Minister of Israel, Benjamin Netanyahu.
(Photo: the Presidential Press and Information Office of Russia)

economy due to the multiculturalist policies carried on since now, spreading the fear of violent crimes increase due to the presence of black african people in the city suburbs, blaming the african communities within the country for the deterioration of the general living conditions, so not to speak about the evergreen

in Israel decided to take action. They created a well-organized movement, calling a general strike for three days and then marching in the central squares of Tel Aviv. «We are refugees, not criminals» they shouted, in English and in Hebrew, supported by the Israeli activists from groups fighting for civil rights

fears, radicalizing the positions of many prominent right-wing politicians.

The migrant protests had a huge echo in the public opinion and thus brought out a reaction from the nationalists groups who answered with counter-protests for the following months. In

Revol UiTionary Research

Impacts of oil and gas industry

What impact might the expanding oil and gas industry have on our food sources and the rest of the Arctic ecosystem?

The oil and gas industry has ambitious plans to expand into the Arctic, but their potential impact on Arctic ecosystems is not well understood. Researchers at UiT are leading a research project to better understand some of these potential effects.

With the expansion of the oil and gas industry in the Arctic regions, important questions are emerging; what impact does oil have on the surrounding ecosystem? What are the challenges and risks for Arctic ecosystems? Is the Arctic more sensitive than other regions? Carrying out experiments to simulate the effect on an entire ecosystem is unrealistic, so researchers are instead focusing on one keystone species: the polar cod.

If the ability of fish to have viable offspring is affected by drilling for oil this may have ramifications for the Norwegian fishing industry.

Polarisation

A research project called Polarisation was initiated, bringing together a number of different research partners to answer some of these questions. A team from 12 institutions and six countries, led by ecotoxicologist Dr Jasmine Nahrgang from UiT, is collaborating on the project. One of these is Libe Aranguren from Pamplona, who is taking her Master's in Arctic animal physiology, and writing about ecotoxicology of polar cod.

Aranguren explained that

CLARIFYING IMPACTS: Libe Aranguren examines fish liver for signs of contaminants. (Photo: Jasmine Nahrgang)

her research looks at the impact petroleum pollutants have on polar cod. To do this, she takes an in vitro approach, using fresh liver samples from the fish and cultivating them in a medium. This involves using something similar to a miniature cheese slicer to take very thin slices of the fish's liver. After several days of growing the samples and exposing them to different pollutants, Aranguren then conducts various analyses to understand the health of the liver tissue and to see if they are affected by exposure to pollutants.

Interesting results

Aranguren said the results of her research are not yet available, but initial tests at the University have shown interesting results. A related experiment on egg hatching and larval development give rise to some

concern. In this experiment, newly fertilized eggs were exposed to different concentrations of contaminants during their development and hatching periods.

Carrying out experiments to simulate the effect on an entire ecosystem is unrealistic, so researchers are instead focusing on one keystone species: the polar cod.

The experiment shows an increasing effect on both the size and types of deformities as the levels of contaminants increase. The results are both exciting and slightly frightening as the doses used were extremely low - well below what would be

expected from even a small petroleum-related accident. While not all samples and data have been fully analysed, researchers can already say that they are significant, according to the project leader Jasmine Nahrgang.

With the expansion of the oil and gas industry in the Arctic regions, important questions are emerging

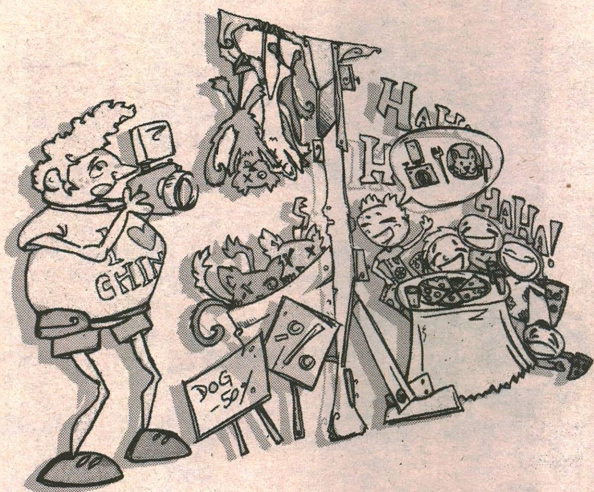
Dramatic Effects

This research is important because it helps to clarify what impacts drilling for oil might have on ecosystems where even small exposure to pollutants can have dramatic effects. The relevance to us is not just in preserving the environment, but also about fish as a food source. If the

ability of fish to have viable offspring is affected by drilling for oil this may have ramifications for the Norwegian fishing industry.

Initial tests at the University have shown interesting results.

The results of the Polarisation research project are eagerly awaited by many in the field of biology and fisheries, although it is not just biologists who should be concerned - those of us who enjoy having fish on the dinner table should also pay attention.

Dai's column:

Sorry, I don't eat cats

Nothing is a better topic than talking about Chinese food. When it comes to Asian food, people think of the quirkiest things. When I first came to Norway, my dear classmate asked me two questions: "Do you eat cats?" "Have you tried dogs?" Later, those became the most random things that I have been questioned in Europe.

Actually, at the hottest touristy spot in Beijing - Wangfujing Avenue, there are fried scorpions for sell the whole year around. What's funny about it is, there are only foreigners buying them. Eating scorpions is neither a national eating preference in China or a Beijing special, though in some cities in the southwest, frying scorpions might be a method to pump up the protein percentage in their diet.

To answer the most random questions for a Chinese in Eu-

rope, I personally have never eaten cats or dogs, though the dog meat hot pot exists in many cities in winter. But I can almost put on a disclaimer that we Chinese don't eat cats, even though the cat meat is categorized as a Traditional Chinese Medicine, it is hardly used in practice.

However, I probably should be careful with putting on that disclaimer, as China is a very big country. I am from the east part of China. The quirkiest things we eat is probably some organs of pigs and cows in comparison with general western eating habit. We deeply believe if you eat kidneys, it will enhance our kidneys, so as all the other stuff that we eat. But after chopping and cooking those organs in a proper way, they are nothing compared to a Scottish haggis.

The uncertainty on whether we eat cats or not is also because of the Canton province located right next to Hong Kong. They have a reputation of being "strange" when it comes to food, so as we say "they eat anything".

DAI XUAN

MATEUSZ MOTYKA (ILLUSTRATION)
NYHETER@UTROPIA.NO

VIL DU HA DIN ANNONSE HER?

Vi tilbyr annonser til rimelige priser og er fleksible på størrelser og avtaler.

Kontakt oss i dag på
annonse@utropia.no for et tilbud.

Jusshjelpa-spalten:

Oppsigelse av husleiekontrakt

Det nærmer seg semesterlutt og sommerferie med stormskritt.

Mange av dere skal derfor i nær fremtid flytte ut av leid bolig. Noen har bare ett års leieavtale og må derfor flytte, andre vil flytte mer sentralt, billigere eller sammen med kjæresten. Da er det mange regler dere må være oppmerksomme på.

Når kan man si opp en leiekontrakt?

Både utleier og leietaker kan si opp leieavtalen når de måtte ønske, dog med en oppsigelsestid. Det vanligste er at dere har inngått såkalte tidsbestemte leiekontrakter.

Alternativet er å inngå en uoppsigelig leieavtale, men da må det komme klart frem av leiekontrakten. Dette vil være tilfellet der det går klart frem av kontrakten hvilken dato leieforholdet kan opphøre. I slike kontrakter er det likevel mulig å avtale mellomløsninger om at leietaker for eksempel kan si opp kontrakten i perioden til tross for at den er tidsbestemt.

Krav til leietakers oppsigelse

Dersom annet ikke er avtalt har leier rett til å kunne si opp avtalen. Det gjelder ingen formkrav til hvordan oppsigelsen skal utformes. Det anbefales imidlertid at oppsigelsen gjøres skriftlig. Der ikke nødvendig å begrunne hvorfor du ønsker å si opp en leieavtale.

Krav til utleiers oppsigelse

Dersom utleier ønsker å si opp leieavtalen med deg, er det mange regler i husleieloven som må følges. For det første må oppsigelsen være skriftlig. For å være på den sikre siden bør dette gjøres i brev, ikke e-post. Oppsigelsen må være begrunnet innenfor de rammer loven oppstiller. I brevet bør det fremgå at du som leietaker har rett til å sende inn en skriftlig protest mot oppsigelsen - til utleier innen en måned etter at oppsigelsen er mottatt. Hvis du ikke godtar oppsigelsen og unnlater å protestere innen fristen, kan utleier på visse vilkår begjære tvangsfravikelse etter tvangsfullbyrdsesloven.

Hvis de ovennevnte formkravene ikke er oppfylt er oppsigelsen ugyldig. Det innebærer at du kan se bort fra oppsigelsen og fortsette å bo i utleieenheten. Her

Illustrasjonsfoto: Olga Shavrina

kan imidlertid utleier sende en ny oppsigelse som oppfyller formkravene. I så fall løper det en ny frist fra den gyldige oppsigelsen ble mottatt. Hvis du flytter ut av boligen i henhold til en ugyldig oppsigelse, anses den som godtatt og kan derfor ikke påberopes som ugyldig i etterkant. Som leietaker må du derfor ikke flytte ut hvis du ønsker å fortsette å bo i utleieenheten og mener oppsigelsen er ugyldig.

Dersom du protesterer innen fristen, må utleier bringe oppsigelsen inn for forlikrådet eller husleietvistutvalget innen tre måneder etter at din protestfrist utløp. Hvis utleier ikke reiser søksmål innen fristen, vil oppsigelsen bortfalle og leietaker kan fortsette å bo i utleieboligen. Hvis utleier reiser søksmål, må retten ta stilling til om det foreligger en lovlig grunn for oppsigelsen i tråd med loven, og om oppsigelsen likevel vil være urimelig. I urimelighetsvurderingen skal det foretas en interesseavveining mellom ditt behov for å bli boende i utleieenheten og utleiers behov for full rådighet over boligen.

Oppsigelsestid

Du og utleier kan selv avtale hvilken oppsigelsesfrist som skal gjelde. Hvis det ikke er avtalt oppsigelsestid skriftlig eller muntlig kommer lovens regler til anvendelse. Loven fastsetter som utgangspunkt en frist på tre måneder til opphør ved utløpet av en kalendermåned. Hvis du for eksempel mottar en oppsigelse i midten av mars måned løper oppsigelsestiden ut ved utløpet av juni måned. Som leietaker er du forpliktet til å betale leie for husrommet ut oppsigelsestiden, såfremt det ikke flytter inn en ny leietaker før oppsigelsestiden er utløpt. Utleier kan ikke ta betalt for husrommet fra både deg og ny leietaker i samme periode.

Utkastelse ved manglende utflytting etter oppsigelse

Hvis det foreligger en gyldig oppsigelse og oppsigelsestiden er utløpt, har du plikt til å flytte ut av boligen. Dersom du ikke flytter ut, kan utleier begjære deg utkastet ved namsmannen. Da må utleier sende deg et skriftlig varsel om at utkastelse vil kreves hvis ikke boligen fraflyttes innen 14 dager. Hvis du da ikke flytter ut innen 14 dager vil namsmyndighetene utføre utkastelse ved personlig oppmøte.

Tilbakebetaling av depositum

Når leieforholdet er avsluttet skal depositum utbetales til deg. Hvis du har betalt husleie og partene er enige om at det ikke foreligger mangler ved husrommet, er det vanlig at begge partene gir banken samtykke til å utbetale depositumet til leietaker.

Dersom utleier er uenig i å utbetale (fullt)depositumet til deg må leier fremsette et krav om utbetaling overfor banken hvor depositumskontoen er opprettet. Banken vil da varsle utleier om ditt krav. Dersom utleier er av den oppfatning at leietaker ikke har krav på fullt depositum, må denne sak innen 5 uker fra bankens varsel om at leietaker har krevd utbetaling.

Til slutt anbefaler vi alle leietakere å gjennomgå utleieboligen med utleier ved innflytting og utflytting. Dersom utleier mener at boligens tilstand er i samsvar med kontrakten skriver dere under på et dokument som bekrefter dette. Da vil eventuelle mangler som oppdages ved senere gjennomgang av boligen vanskelig kunne gjøres gjeldende av utleier i etterkant.

PERNILLE E. SKAUG
GJERT EIRIK OLSEN
JUSSHJELPA I NORD-NORGE

Jusshjelpa
I NORD-NORGE

Bings Spalte

Påskemorgen – dagen derpå

Det har blitt hevdet fra flere hold at vår generasjon er mer konservativ enn noen sinne. Utsagn i sterk kontrast til en generasjon som i dag skaffer seg sexpartnere gjennom en gratis nedlastningsbar sjekkeapplikasjon. Romantikken og verdigrunnlaget som i dag regjerer styrker sterkt oppunder kjernefamilien og tradisjoner. Høytider er i fokus – ikke bare i tablodier og media – men også i de unges hoder.

Etter å ha lest en artikkel i Morgenbladet, skrevet av Thorbjørn Røe Isaksen, ble jeg nesten tatt litt på senga. På vegne av min generasjon fikk jeg følelsen at han hadde utbrodert noe som jeg aldri hadde tenkt over, og ikke en gang vurdert å tenke på. I 2014 er vi mer konservative en noen sinne; holdningene våre kretser omkring lykkefremmende verdier, hvor vi alle er ute etter å skaffe oss en tilfredsstillende livsstil før lysene slukkes og flagget løftes til halv stang. En kjent sak er at vi i dag søker tilhørighet til distriktene og gamle norske tradisjoner som aldri før. Helst vil vi bo på landet, dyrke våre egne grønnsaker og leve sammen med en partner og barn, i det som tilsynelatende virker som det perfekte liv. Tidsklemma har trengt seg inn i ho-

dene på landets studenter, og vi tviholder i Kvikk Lunsjen mens vi hvileløst trasker rundt på påskefjellet.

I 2014 er vi mer konservative en noen sinne.

en økende hastighet, og finner stadig vekk fram til tiltak for å sikre at framtida blir rosenrød og trygg. Foreldrene våre skulde olmt på tidsklemma og engasjerte seg i samfunnsspørsmål og politikk på en måte som nesten ikke er sammenlignbar med det engasjementet som eksisterer i

vert imot var nok de fleste mest opptatt med å få hjulene til å gå, installere stasjonære pc-er og kanskje kjøre til en hytte om sommeren. Selv føler jeg et enormt press på å ta lappen, skaffe meg bil og sette inn penger på BSU. Summa summarum vil jeg si at min generasjon er opptatte

Aldri før har så mange av oss gått i fjellet og posert med en klissete appelsin rennende mellom fingrene.

Kildene jeg har å vise til er kanskje ikke konkrete, men de finnes. Et raskt dykk i statistisk sentralbyrå, eller ulike debattfora på nettet, bekrefter min stadig voksende overbevisning. Studentene konsentrerer seg om egenkapital og livsforsikring i

dag.

Røe Isaksen trekker fram et viktig argument: Det er som oftest mindretallet som definerer en generasjon. Det er ikke selvsagt at våre foreldre røyket hasj i Slottsparken på 1970-tallet og dret i systemet. Snarere

med liknende beskjefigelser, og en stadig økende andel av oss er romantikere med grunnleggende verdier plassert godt innenfor de rammene som blant andre Røe Isaksen beskriver.

Påskan blir dermed et godt eksempel på hvordan gamle tradisjoner og kjerneverdier er manifestert blant de unge i dag. Aldri før har så mange av oss gått i fjellet og posert med en klissete appelsin rennende mellom fingrene. Det grammes og spammes i vildens sky av solbrente ansikter som koser seg i påskefjellet. Helst sammen med et arsenal av familiemedlemmer som utfører samme aktivitet, og drar med seg katter og hunder i sporet. Etterfulgt av fire gule påskekillinger og en hare sprettende bak et tre. Vi graver frem våre foreldres røde skianorakker med jordslag, og hugger ved til den store gullmedalje, mens utedoen glitrer i refleksjonene av nysprungne påskeliljer. Deretter skåles det i hjemmebrygget øl, mens påskelammet omhyggelig tilbredes på kjøkkenet, i tradisjon tro.

At jeg valgte bort bypåskan var et bevisst valg. Jeg ville være sammen med familien min, spise god mat og gå på tur i fjellet. Derfor er jeg kanskje en av dem – en av oss – som sikter mot en mer jordnær tilværelse, hvor slekt følger slekters gang, i større grad en det noen sinne har blitt utført tidligere. Og når påskemorgen ikke slukker sorgen, men drar oss ned igjen til en realitet full av eksamener, tidspress og hard jobbing dagen derpå, er jeg kanskje mer forberedt enn jeg noen sinne kunne ha vært.

IDA BING
EILIV J. LÆGREID (ILLUSTRASJON)
NYHETER@UTROPIA.NO

STAUTE KARAR: Her opnar DNM95 SNN-scena på driv 1. april. (Foto: Lars Åke Andersen)

Lesarinnlegg frå Anton Bremseth, generalsekretær i Det norske mannskor av 1995:

Tromsø-chor til Tartu

23. april reiser Tromsø-kora Det norske mannskor av 1995 og Tromsø akademiske kvinnekora til Estland for å taka del i Nordisk studentsongarstemne (NSSS).

Sia 1987 har NSSS samla nordiske kora kvart tredje år. Det første stemnet vart holde i Linköping i Sverige i 1987, og det niande blir no i Tartu i Estland.

Det norske mannskor av 1995 er opent for alle menn som vil synge, og har øving kvar torsdag i administrasjonsbygget på UiT.

Frå Tromsø kjem det to studentkora til NSSS 2014: DNM95 og TAKk er inviterte;

førebuinga er gjennomført.

Det er vel ikkje akkurat skryt å seie at DNM95 har gjort seg til ein viktig del av student- og musikk-miljøet i Tromsø.

Ettersom dei to kora vil representere byen og universitetet i utlandet, får dei generøs støtte frå universitetet og kommunen. Sjølv om DNM95 i fjor gjesta studentkora frå heile landet saman med søsterkoret TAKk, vart det snyte for nokon eigen langtur det året. No er dei klare til å ta dette igjen ved å reise mot aust og vitje våre baltiske nesten-naboar i Estland. Reise-målet er den vakre byen Tartu.

DNM95 og TAKk vil ha kvar sin konsert i Tartu, samt ein gallakonsert for alle deltakarar. TAKk kjem dessutan til å ha sin heilt eigen konsert i Tallinn 23 april, med repertoar som alt har vorte prøvd på kunstmuseet

i Tromsø.

Baltisk sild og vaktelegg

I år er tema for stemnet Me/We, altså individet og fellesskapet. Med til dette høyrer det at me er estisk for nettopp «me/vi».

I Tartu vil programmet vera temmeleg tettpakka, med fleire konsertar, og avslutningsvis gallakonsert og -middag. Der er det lova baltisk sild på eiketønner med vaktelegg og villsvinstuing.

Det er liten tvil om at dette er folk som finn mykje glede i det å synge.

Tek siste finpussen på flyet

Det er vel ikkje akkurat skryt å seie at DNM95 har gjort seg til ein viktig del av student- og musikk-miljøet i Tromsø. Koret er gjenkjenneleg på stilen, og på kombinasjonen av gode gamle studentsongar og småfrikke publikumsfrieri. Sist gong koret

var på scena var på opning av det nye studenthuset, med æra av å vera først oppe på SNN-scena.

Ettersom dei to kora vil representere byen og universitetet i utlandet, får dei generøs støtte frå universitetet og kommunen.

Intendant Mats Roar Sakshaug tek over som ad hoc dirigent og leiar koret gjennom repertoaret for konserten i Tartu. Mykje av det er tinga på Grunntlovsjubileet, og nasjonalromantikken sit att i veggane. Karane viser at dei har kontroll på mykje av musikken, som er temmeleg variert; alt frå den festlege champagne-galoppen til den stemningsfulle Havsalm. Likevel blir det spøkt at koret får ta ein siste finpuss på flyet.

Kvelden er lang og slitte stemmeband får kvile i kaffe-pausen, som er eit fast innslag i

ei kvar korøving med DNM95. Etter å ha hivd i seg kaffeskvetten er det å ta synge seg på nytt for dei slitne karane. Det er liten tvil om at dette er folk som finn mykje glede i det å synge.

DNM95 og TAKk vil ha kvar sin konsert i Tartu, samt ein gallakonsert for alle deltakarar.

Det norske mannskor av 1995 er opent for alle menn som vil synge, og har øving kvar torsdag i administrasjonsbygget på UiT. Koret tek òg på seg alle typar oppdrag.

ANTON BREMSETH
GENERALSEKRETÆR I DNM95

Nordnorsk festaften!

1. DIVISJON, RUNDE 3:

- ♦ Hønefoss BK – Tromsø IL 1-3
- ♦ Tromsdalen UIL – UII/Kisa 3-1
- ♦ Alta – Sandefjord 2-2

Etter TILs slakting av Hønefoss var det TUIL sin tur å leke med motstanderne i sin kamp hjemme i Tromsdalen og Utopia var der.

For mens værgudene ikke ble enige om det skulle være sol eller sludd, hadde i alle fall TUIL bestemt seg for å vinne foran de over 500 tromsdalingene som trosset til tider godt gammeldags nordnorsk drittvær.

For publikum hadde så vidt fått varmet setene sine før TUIL hadde nettet to ganger, først i det andre minutt av Tomas Kristoffersen og så i det åttende minutt av Jonathan Barlow.

Tatt på senga

Det virket rett og slett som om ULL/Kisa ble tatt på senga av både TUIL og det sure været som til tider herjet over byen. Og til tross for været, virket det som om at spillet til TUIL varmet publikum.

Samtidig som solen tippet frem mellom skyen så det også ut som om småfrosne jessheimere fikk varmen i seg, men til tross for små farligheter gikk lagene til pause med fortjent 2-0-ledelse til TUIL.

Spikeren i kista

I andre omgang hadde TUIL bestemt seg for å spikre den berømte kista, og den gleden var det Vegard Lysvoll som skulle få, da han økte ledelsen til 3-0 i det 68. minutt, og da hjalp det lite at den tidligere TUIL-spilleren Morten Giæver pyntet på til 3-1 drøye tretten minutter før slutt, for alle poengene ble i Tromsdalen. TUIL kan dermed slå seg på brystet med nok en 3-poenger og en sterk fjerdeplass etter at det har blitt spilt tre kamper i 1. divisjon.

GEIR-INGE BUSCHMANN
SPORT@UTROPIA.NO

Full snøballkrig i Vardø

Bortsett fra sur og kald storm under Yukigassen 2014 går ting likevel på skinner. I Vardø spiller lagene i all slags vær.

Det er snøballkasting som står på programmet. I år har 35 lag deltatt, og det norske laget fra Vardø Yeti vant. Speaker og konferansier Steinar Kristiansen (55) har som rolle og holde orden på resultatene og annonsere de over høytaler etterhvert som de kommer inn.

– Yukigassen har gjennom de 18 årene den har eksistert gitt befolkningen noe å se fram til, og bidratt til å gi innbyggerne tro på framtida og en injeksjon av optimisme. Yukigassen er blitt en del av Vardøs identitet og sjel, forteller Kristiansen.

Masse arbeid

Det er helt klart svært mye komiteen må gjøre. Dette innebærer alt fra mannskaper som må klargjøre baner og is-skulpturer. Jobbe med booking, marked, sponsorer, servering, dommere, vedlikehold av baner, snøballtelt og tilførsel av snø ovs. Det er mange som arbeider i flere uker før turneringen starter, og ofrer lange dager og mye av sin fritid på dette.

– Det er faktisk mitt første år som aktiv deltager i komitee og sånt nå. Jeg kaster ikke snøballer, det er ikke helt min greie, men det er veldig ålreit å være speaker og være med på stemningen. Jeg syns det er fryktelig moro å se at så mange mennesker har det artig i lag, sier Kristiansen.

Japansk snøballkrig

Historien bak spillet er at Yukigassen oppsto som følge av nedgangstider i byen, og man med dette ville skape ny optimisme i byen. Spillet ble eksportert til Europa til Kemijärvi i Finland, som er Sobetsus vennskapsby. Kemijärvi opplevde også nedgangstider etter at Nokia la ned produksjonen i byen, og det førte til at mange flyttet. Via Kemijärvi kom spillet til Vardø, som i likhet med de to andre byene, opplevde nedgangstider, og Yukigassen var noe som initiativtakerne mente kunne bidra til en positiv boost i byen.

– Poenget med yukigassen er at du skal først og fremst ha det moro, og så kan man eventuelt prøve å vinne en pokal, avslutter Kristiansen.

MASKOTER: Det er ikke bare på banen man finner snøballer Snøballbarna er populære i paraden. Fra venstre: Hedda Andreassen, Lina Eriksen og Tuva Larsen Vislie

KONGELIGE: Fjorårets konge og dronning i paraden på lørdag

STEINAR KRISTIANSSEN: – Snøvær er ingen hindring. Vi er jo en snøballfestival!

FOTO: OLGA SHAVRINA

Kultur-redaktøren anbefaler

Jeg håper at alle Utropialesere har hatt ei god påske og håper at dere har ladet batteriene for kulturarangementene som kommer de neste to ukene, for her det er mye til å glede seg til! Her har dere noen anbefalinger!

Fra den 28. April til den 3. mai er det tid for Vårscenefest Tromsø's Scenekunsthøst 2014, festivalen handler om dans, teater, musikk, faglige treff og samtaler om diverse temaer. 48 arrangementer på 6 spillesteder kommet til å ta Tromsø gjennom en kulturell reise som du ikke bør gå glipp av. Denne festivalen er et "must" for kulturelskere. Du kan finne mer informasjon på festivalens nettside, vaarscenefest.no

24. Mai kl 18:00 er det tid for en ny teaterpremiere på Hålogaland teater, stykket "Samfunnshuset" er en representasjon av hva det er å være norsk, her feires 17. mai med vafler, is, pølse osv. på en ekte norsk måte i forbindelse med grunnlovsjubileumet i år. Denne interessante forestillingen bør du ikke miste, den går frem til den 24. mai! Man bør jo finne tid til å dra på dette her!

Jazzklubben i Tromsø gjør en fantastisk innsats ved å bringe brae jazz arrangementer til den Tromsøfolket, denne gangen blir det også lærerikt for de unge jazzmusikerne i Tromsø! Det kjente jazzbandet CLEO spiller sammen med jazztalenter fra Tromsø, resultatet av dette kommer til å bli fantastisk! Dette skjer 30. April kl 19:30 i Kulturhuset.

Husk å sjekke Utropias bakside for flere interessante arrangementer!

God lesning!

EDMUNDO QUIÑONEZ
KULTUR@UTROPIA.NO

Indieseksuell – high energy at Circa

ENTHUSIASTIC: Leif delivers dark synth-pop to an enthusiastic audience.

Leif and the Future delivers a high-energy performance to the delight of his audience.

When I went to my first Indieseksuell event in Tromsø. Admittedly, I was quite excited, for a number of reasons. Indieseksuell is an Oslo-based queer club concept operating since 2010, led by Øyvind Rones and Kjentil Sandlund, and has moved around Norway, settling in Tromsø in mid-2013. The group bases itself on the idea that 'it is possible to be gay together without listening to completely shit music'. Friday April 4th I went, and needless to say, in attending the event, I had some pretty high expectations.

Leif is also an extremely engaging character on stage – he really interacts with the audience; he isn't afraid to join the crowd, or to climb up a set of speakers, which he did in the tiny and cramped Café Circa.

I was also quite excited because my experience with Tromsø's queer scene has been pretty minimal since I arrived here in August 2013. While I have been to queer get-togethers in cafés and the DeLicious drag show a few weeks ago at Driv, it's been rather difficult for me to find a queer community in Tromsø. However, even in my short time in the city, I am finding more ways in which to connect with the queer community – such as the new queer student group at UiT – and also Indieseksuell.

The crowd was extremely responsive, cramming themselves into the small area in front of the stage and dancing despite having no real room to do so.

Waiting and waiting

And so, excited to see what I would encounter, I ventured out to Café Circa on Friday night. The event was supposed to start at 22:00, so I arrived shortly before then... And wai-

ted... And waited. While Indieseksuell DJs Øyvind Rones and Paulo Velasquez were excellent, and started playing around 23:00, no one was dancing and there was not much to do except for sit around and drink (a past-time that is a bit out of my budget here in Norway). Leif and The Future did not start his performance until almost 24:30. Admittedly, I probably should have guessed that the show would start much later than the advertising had suggested, but late night concerts in cafés are not really something I have much experience with. I guess I will know for next time.

Despite my somewhat grumpiness at the lateness of the hour and the fact that I was going to now have to pay for the night bus, I was still able to grasp the impressiveness of Leif's performance. He is truly a wonder to behold. His dark synth-pop is incredibly appealing, with his skilled layering of synth, guitar, and vocals. Leif is also an extremely engaging character on stage – he really interacts with the audience; he isn't afraid to join the crowd, or to climb up a set of speakers, which he did in the tiny and

cramped Café Circa.

Electric crowd

The crowd was extremely responsive, cramming themselves into the small area in front of the stage and dancing despite having no real room to do so. Moving through the crowd at this point had become nearly impossible, but people did it anyhow. The energy in the room was truly electric, matching Leif's dynamic performance.

However, after a short but rousing thirty-five minutes of performing, it was all over. Leif and the Future left the stage, and our DJs came back out, and played until the end of the night. While I was a bit disappointed at the short length of the concert, I was more than pleased to have encountered a visibly queer scene in Tromsø, and simultaneously an engaging new performer. Though I still resent having to pay for the night bus.

CHELSEA MACKAY
ELLEN DOBROLOWSKI (PHOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

MER ENN BARE TEATER: Alfheimteateret forvandler Kulturhuset til et dansegulv med moteshow.

Vaffelhjarter banker ei

«Dette er ikke en vanlig teateranmeldelse, på samme måte som «Vaffelhjarter banker ei» ikke er et vanlig skuespill.»

Å begynne med en innholdsangivelse er meningsløst og yter ikke rettferdighet til Alfheimteaterets nye stykke. Skuespillerne selv står mer i fokus enn handlingen, og det fra begynnelsen av. Det fins ikke manus til «Vaffelhjarter banker ei», Sophie Louise Coupe, Eline Petrine

Johansen og resten av troppe valgte en annen framgangsmåte. Stykket baserer seg nesten bare på improvisasjon. Skuespillerne kunne velge selv hvilke personer de ville framstille og etterpå ble alt føyd sammen på scenen. Resultatet er en svært motivert og begeistret teatergruppe som

forstod hvordan man vekker karakterene til live.

Nådde målet

Et annet tyngdepunkt var interaksjonen mellom publikum og skuespillerne. Intervjuer, småprat eller sanger: publikumet var med på alt. Målet var

å lokke publikumet ut av komfortsonen, få dem til å tenke og le – et mål som Alfheim-gjengen nådde.

Under den komiske overflaten fantes en dypere mening om samfunnspress, forhåpninger vi har til hverandre og det menneskelige samlivet i det hele tatt. Fra TV-moderatorer innom dragqueens til fiskere og bønder, mange forskjellige perspektiver i samfunnets spektrum ble belyst.

Møteplass

Alfheimteateret er en del av Alfheim aktivitetshus og fyller 23 år i år. I dag har det blitt en fast institusjon i det lokale kulturlivet. Teatergruppen tilbyr en møteplass til alle som har lyst til å spille teater, både eldre og unge, funksjonshemmede og funksjonsfriske, til og med en bamse kan bli med på scenen.

Etter å ha sett det nye stykket, er konklusjonen man faller på igjen: Alfheimteateret er unikt. Denne gruppen prioriterer glede i teateret over perfektion i kostymer og scenebildet – alle som var med hadde det gøy, publikum inkludert.

VAFFELKOS PÅ SCENEN: På slutten av stykket var skuespillerne kjempeslitne men storfornøyd.

LILI GEIGER (TEKST)
CHRISTINA DAVRIL (TEKST OG FOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

Simone og Trine Lise lever ut drømmen

Hålogaland Teater byr opp til helafteften i Troms og Finnmark.

— Dette har vært en ide og drøm for oss begge helt fra starten av. At vi er der vi er i dag kan vi takke våre støttespillere for, vårt eget pågangsmot og ikke minst vår utdannelse, sier jentene i kor.

Studentavisa har klart å få til en liten prat med de to kommende stjernene midt i den travle turné-tida.

For tiden reiser de sammen med Hålogaland Teater (HT) rundt i Troms og Finnmark på turne med hvert sitt stykke. Simone Grøtte (29) spiller i «Mannen som stoppa hurtigruta» og Trine Lise Olsen (38) spiller i «Æ har rætt!». Omtalene er fremragende. Ord som: «Sterk historie», «blanding av trist og morsomt», «visuell nytelse» og sist men ikke minst «magisk» florerer på sosiale medier.

Jentene kommer fra en kommune langt mot nord, nærmere bestemt Porsanger kommune. Simone er fra Lakselv og Trine Lise er fra Indre Billefjord. De lever nå ut sin drøm.

Unge piker

Jentene har kjent hverandre fra de var ungpiker og opplever i dag å ha oppnådd en drøm. Og et mål. De er begge enige i at da de var yngre var dette noe de bare så for seg langt i det fjerne.

— Utdfordringer har det vært mer enn nok av, vi har revet oss i håret mer enn en gang, forteller de lattermildt.

„Mye av drivkraften i denne typen jobb er de tilbakemeldingene publikum gir. At man kan være med å skape noe som betyr noe for folk, og som berører dem.“

— Trine Lise Olsen

Helt avgjørende

Simone er utdannet danser og dansepedagog ved Den Norske Balletthøyskole, Oslo.

Denne våren er hun aktuell som koreograf og danser i «Mannen som stoppa hurtigruta.»

— Jeg har alltid hatt et ønske

BESTEVENNER: Simone og Trine Lise jobber ikke bare sammen, men er bestevenner på fritiden også. (Foto: Håkon Steinmo)

om å skape noe selv. For meg har utdannelsen hatt en helt avgjørende rolle. Det er ikke sikkert jeg kunne satset like mye da lønnen nok ville vært lavere hvis jeg ikke hadde min bachelor i bunnen, presiserer hun.

Konkurransen innen dans og kultur har økt de siste årene. Stadig flere og flere tar høyere utdannelse også her. Den unge danseren fra Finnmark bedyrer at hun er kjempe glad for at hun hoppet på dette studiet selv om mulighetene for jobb nordpå var små da hun reiste til hovedstaden.

— Utdannelsen som danserkunstner har etter hvert gitt meg muligheter også i Nord-Norge, smiler hun. Nettverket jeg bygget på skolen for nesten 10 år siden ser jeg frukter av i dag. En av mine kollegaer, Maria K. Landmark fra Alta, var jeg så heldig å bli kjent med på skolen.

Livet etter studiene

Trine Lise er utdannet førskolelærer, og gikk i 2009 helt til topps i programmet Den norske humor på NRK. Hun har erfaring fra film og tv, og har blant annet medvirket i Hotel Cæsar og sin egen humorserie Lille

Billefjord.

— Det å jobbe i en kreativ bransje kan være hektisk og utfordrende i seg selv. Dette er ingen 9-16 jobb. Men det passer meg egentlig helt perfekt, kan den lovende komikeren fortelle.

Det hele begynte da Trine gikk på Folkehøgskole og hadde dramatiseringer på førskoleutdanningen. Der fikk hun en smakebit av hva teater dreide seg om. A4 livet var heller ikke noe hun traktet etter.

— Mye av drivkraften i denne typen jobb er de tilbakemeldingene publikum gir. At man kan være med å skape noe som betyr noe for folk, og som berører dem, forteller Trine Lise.

Nåværende studenter

I disse tider er det mange som skal søke skole og skal ta fatt på ny studier eller gå videre på nåværende studium. Jentene anbefaler at du som student kjenner på drømmene dine. Sett deg mål. Kjenn dine styrker og dine begrensninger.

— Ikke spill tennis med noen som er dårligere enn deg selv, jobb med mennesker som er flinkere enn deg. Ta imot råd og knytt til deg gode støttespillere.

Veien blir til mens du går,

sier de tidligere studentene.

Heder og ære

For ikke lenge siden fikk Trine Lises mamma, Ragnhild A. Kaaby, en hederspris utdelt av hjemkommunen Porsanger for jobben hun har gjort som fostermamma. Dette er noe som også kommer frem i stykket «Æ har rætt!»

— Etter hvert har det blitt sånn at publikum vil at jeg skal hilse til mamma'n min. De gir uttrykk for at de setter pris på at det finnes sånne fantastiske mennesker der ute, sier en stolt fosterdatter.

„Jeg har alltid hatt et ønske om å skape noe selv. For meg har utdannelsen hatt en helt avgjørende rolle. Det er ikke sikkert jeg kunne satset like mye da lønnen nok ville vært lavere hvis jeg ikke hadde min bachelor i bunnen.“

— Simone Grøtte

Turné-livet

— Oh my God, så gøy med buss! Det var en surprise pakke fra HT til alle sammen. Den visste vi faktisk ikke om, flirer jentene.

Bussen jentene kjører er ingen hvilken som helst buss. Den er rød. Den er dekorert med store plakater. Du kan ikke ta feil av den for der kan du se et stort og prangende bilde av Trine Lise.

Finnmark neste

Etter påske har Finnmark den ære å kunne oppleve denne dobbelforestillingen.

Stedene som skal besøkes er Skjervøy, Alta, Hammerfest, Honningsvåg, Lakselv, Kjøllefjord, Tana, Båtsfjord, Vadsø og Kirkenes.

— Vi anbefaler alle å komme å se på oss. Det vil berike ditt liv! Begge forestillingene er basert på historier fra Finnmark så det er høy aktuelle temaer, kan de to artistene fortelle.

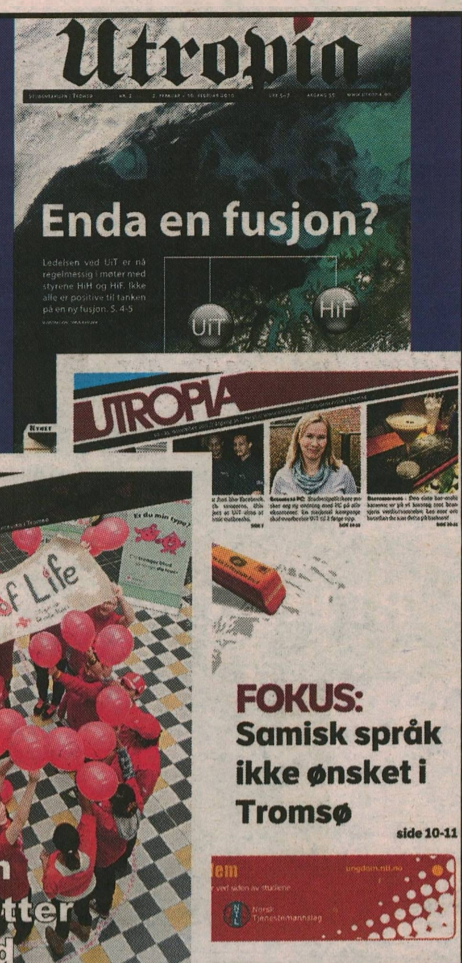
Så da er det bare å være klar til neste forestilling etter påske.

Studentavisa Utopia søker alle frivillige!

Vil du være en del av en spennende miljø med med sjans for å få en god CV med fra studietiden? Da er dette plassen for deg! Her kan du være med å påvirke og forme en avis som når ut til alle studenter i Tromsø og Finnmark.

Spennende, morsomme og lærerike dager med gode frivillighetsordninger venter på den som melder seg på!

Kontakt oss på
redaksjon@utropia.no

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt.
Husk studentbevis 😊

Ring for time:

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Anita Wiik,
Christina Fredheim og Karina Bergland

Bokanmeldelse:

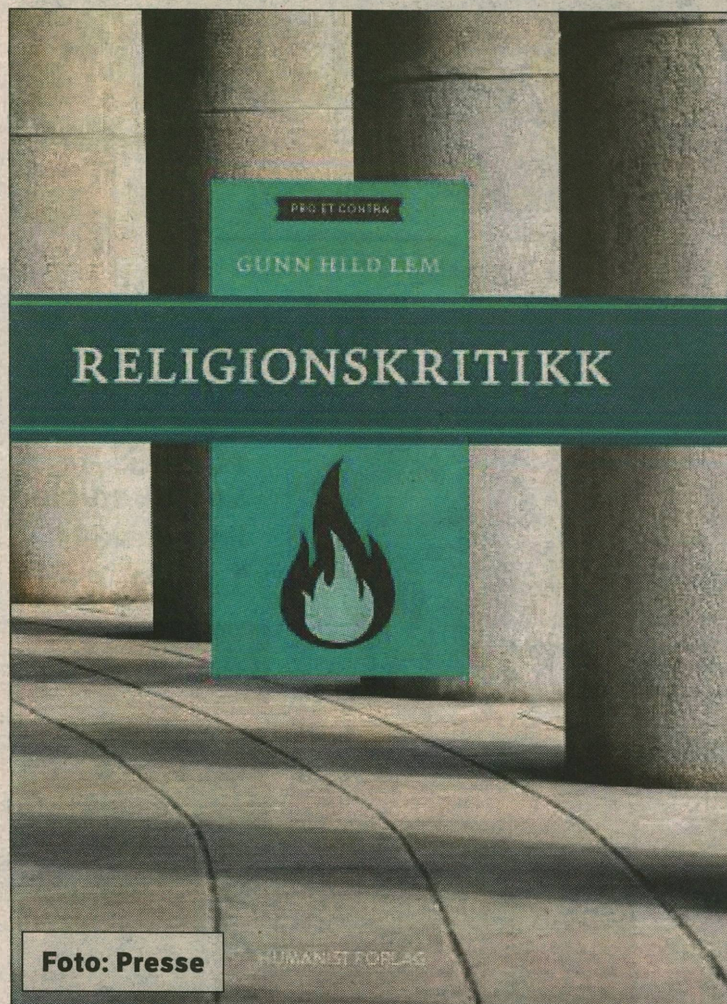
Religionskritikk
i korte trekk

Foto: Presse

Andre bok i ny serie ser på nødvendigheten av å snakke om våre religiøse syn.

Pro et contra-serien setter seg som mål å presentere "ulike argumenter i aktuelle etiske problemstillinger". Til å skrive bidraget om religionskritikk har Humanist forlag funnet samfunnsdebattanten Gunn Hild Lem, og hun har valgt en veldig personlig innfallsvinkel til dette temaet.

Forfatteren presenterer seg selv i andre kapittel som en frafallen kristen, forferdet over hvor useriøst det norske samfunnet forholder seg til religion i dag. "Anklagen" om sekularisering av den norske kirke går igjen – at den har lagt fra seg religionen i sin helhet, for å kun bli et sted "der du kan gå to ganger i året gjennom et helt liv uten å rystes av forkynnelsen om den allmektige Gud", skriver hun. Derfor mener hun at vi, i offentlighet, bør snakke mer om religion.

Begrepet kritikk

Blant det viktigste hun tar opp er forvirringen som omgir begrepet kritikk, som har både en teknisk, nøytral betydning, og en dagligdags negativ. Kontrasten kan kanskje belyses ved å se på det engelske språks to begreper "critique" og "criticism". De oversettes begge til kritikk,

men førstnevnte står for en slikt åpent granskende bedømming som denne boka etterlyser, mens sistnevnte har den negative betydningen (dog ikke i tilfellet "literary criticism", som er åpent granskende). Hvorfor vi bør kunne og ville kritisere religion, og hvem som burde gjøre det er også sentrale spørsmål som boka vender tilbake til med jevne mellomrom.

Norske forhold

Resten av teksten er en kartlegging av aspekter ved religion og samfunnet rundt den som religionskritikere befatter seg med. Listen over disse inneholder for eksempel kildekritikk, det ondes problem, helvete, dommedag, vitenskap og, så klart, blasfemi – da med en ekstra inngående gjennomgang av "karikaturstriden".

Boka er lettlest og gir gode tips til hvor man kan lese mer om de temaene boka berører. Men som forfatteren selv innrømmer i kapittelet om seg selv, er denne teksten spesielt tilpasset norske/vestlige forhold, og forfatterens begrensede omgang med én spesifikk religion. Derfor er det ingenting å lese om religioner med østlig opprinnelse, og dessverre er det også svært lite om den stadig mer fremtredende "alternativ"-bevegelsen som religiøst fenomen.

EMMA JENSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

KORET: Fullt på Høyde under internåpninga til nye Driv

Tre tiår med s

Universitetets eldste kor fyller 30 år, og er fortsatt fullt på høyde – bokstavelig talt.

Det å være medlem i kor er noe av det mest sosiale du kan gjøre i studietida di, det synes i hvert fall jeg. Det er ikke bare synging og øving, men det betyr også å være sammen med andre mennesker som deler gleden av å lage musikk. Du blir kjent med masse fine folk, og bruker fritida til å gjøre noe morsomt. Og i tillegg er det alltid veldig hyggelig: det å synge, skravle under øvingspauser, feste, og ikke minst spre gleden av musikk ut til andre på konserter.

Universitetet i Tromsø byr på

mange muligheter til å slenge seg med en sangglad gruppe mennesker. To kvinnekor, to mannskor, men bare ett blandakor er det som finnes under Studentsamfunnet. Tre tiår har gått nå siden første og eneste blandakor „Fullt på Høyde“ ble stiftet, og som siden det alltid har vært et viktig musikalsk innslag på UiT. Mange har vært med i dette koret, både kvinnelige og mannlige studenter fra alle mulige studieretninger, og de har sunget tradisjonelle skandinaviske folkeviser, hits fra pop- og rock-sjangeren, og alt mulig annet rart som er verdt å synge.

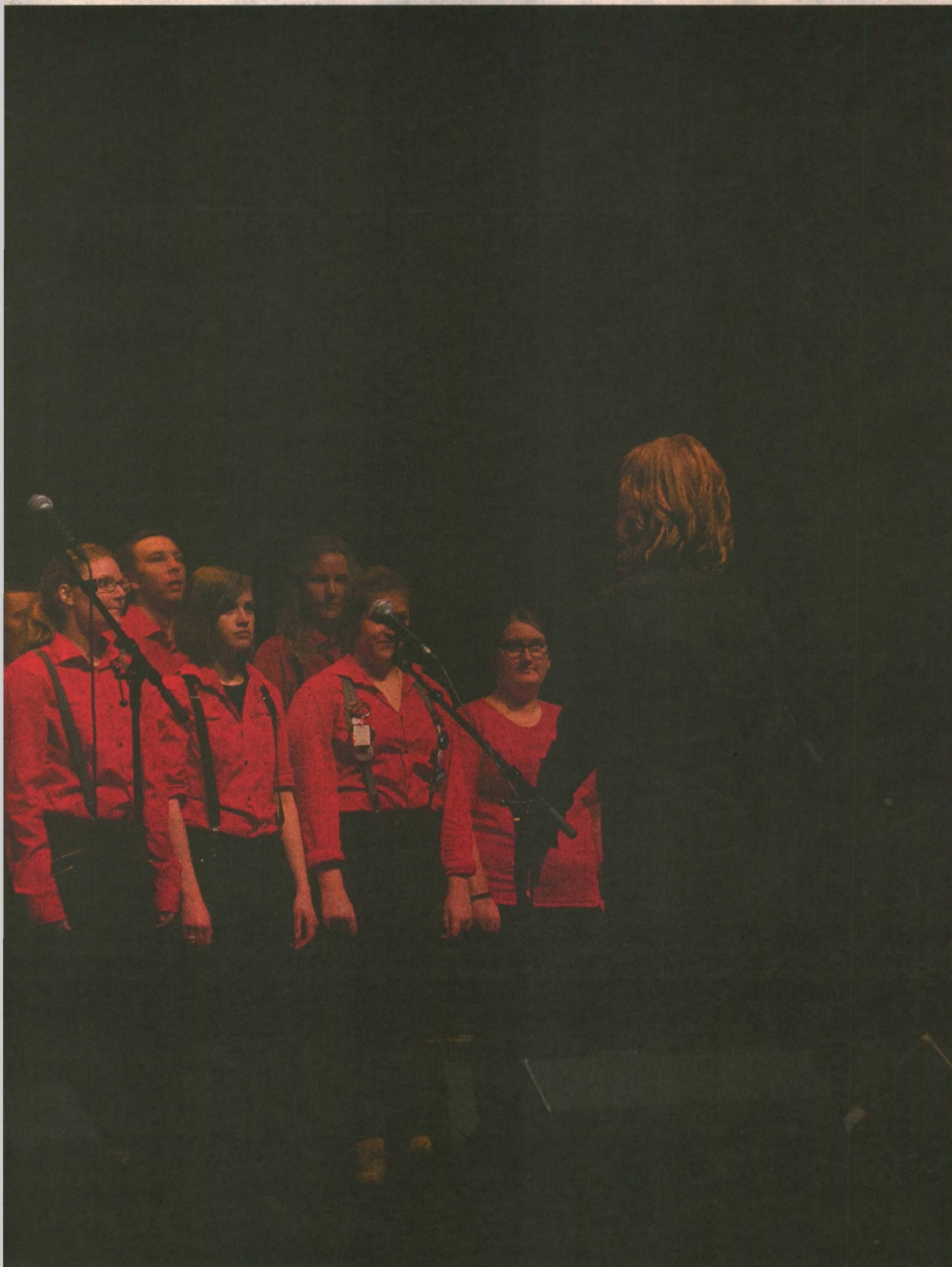
30 år og flere navn

1984 var året koret ble etablert. Navnet kom på plass under en tur i badstua. Denne gangen var det en litt lengre versjon av den

nåværende betegnelsen. „Fullt på Høyde med de beste i Europa“ var første utkast av et navn. Men den kunne tilsynelatende ikke overleve lenge.

Universitetet i Tromsø byr på mange muligheter til å slenge seg med en sangglad gruppe mennesker. To kvinnekor, to mannskor, men bare ett blandakor er det som finnes under Studentsamfunnet.

Også forslaget til å kalle seg „Kor i helvete“ ble lagt ned til fordel for det enkle og greie „Fullt på Høyde“. Som kormaskot og logo

ang og moro

ble det valgt en syngende sel, med henvisning til korets røtter i Tromsø som historisk viktig utfartssted for selfangst. Et spesielt kjennetegn er uniformene som består av røde skjorter og stilige bukseseler, som fortsatt er med på konserter, og som har en verdi av gjenkjennelse og skaper samhørighetsfølelse.

Det som kanskje har vært det største problemet de siste årene er at det finnes så stor utskifting av medlemmer nesten hvert eneste semester. Det å videreføre gamle tradisjoner er dermed en spesiell utfordring, men ikke helt umulig. Takket være tidsalderen av sosiale nettverk har koret fått med seg skikker og særegne ritualer utover årene, selv om studentene kommer og går.

Det å være medlem i kor er noe av det mest sosiale du kan gjøre i studietida di.

Fremdeles aktivt

I dag er det rundt 25 aktive korister som holder koret levende. Blant medlemmene er det også en del internasjonale studenter, som alltid er hjertelig velkommen. Det er kanskje litt vanskelig med språket i begynnelsen, men fra min egen erfaring finnes det nesten ingen bedre mulighet til å øve seg på norsk når man kommer til Tromsø som utvekslingsstudent.

Semestrene er opptatte med ukentlige øvelser, konserter,

øvingshelger, samfunnkvelder, og forskjellige arrangementer som kinokvelder eller fester på korhybelen. Og i år skal også det store 30-års jubileet feires med både gamle og aktuelle medlemmer. Planen for det er å ha en fin fest på høstparten av året. Siste store konsert og mulighet til å høre og se „Fullt på Høyde“ på scenen før sommerferien blir den tradisjonelle vårkonserten. Den skal holdes 8. mai kl. 19.00 på Café hvit på Driv. Blant annet består programmet av viser fra Sverige og Norge, musikk fra „Game of Thrones“, og fra filmen „Så som i himmelen“.

ESTHER HEINECKE
DAVID GROAT (FOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

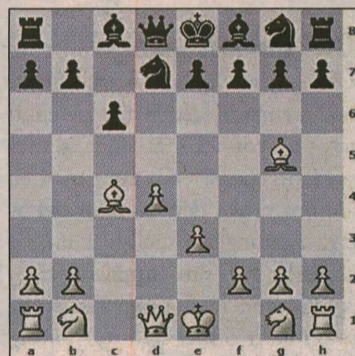

Bodegamesterskapet 2014

Mandag 7. april ble det arrangert en lynsjakkturnering på Café Bodega, stedet som trolig er tyngdepunktet i universitetets sjakkmiljø.

Ti spillere stilte til start, deriblant undertegnede, og feltet inneholdt mange forholdsvis gode spillere. Alle møtte alle en gang, og selv startet jeg godt med seire i de to første rundene. Det tredje partiet, mot tidligere kafebestyrer Kristian Hansen Schmidt, så også ut til å gå i min favør:

1. d4 c6 2. Lg5 d5 3. e3 Sd7 4. c4? dxc4 5. Lxc4??

5... Da5+!

Dobbeltangrep på kongen og løperen. Hvit må bruke et trekk på å komme unna sjakken, og mister derfor offiser. Med en slik start på partiet burde det være en smal sak å vinne, men lynsjakk er lynsjakk. Kombinasjonen av en feil fra min side i midtspillet og aktivt motspill fra Kristian var nok til at jeg ikke bare ga fra meg all fordel, men til alt overmål tapte jeg partiet, og med nok et tap i fjerde runde mot Bård Nordseth ble det tidlig klart at det ikke ble turneringsseier på meg.

To spillere som fortsatt hadde gode sjanser for å vinne var Ole Jakob Hegelund og Espen Klævik-Pettersen, som jeg

møtte i sjette og syvende runde. Etter å ha fått en fin stilling mot Ole Jakob, tapte jeg etter et feilvurdert dronningavbytte. Partiet mitt mot Espen ble derfor et parti som min motspiller burde vinne for å ha sjanser for å ta igjen Ole Jakob. Espen er en spiller som liker taktisk kompliserte stillinger og «sambasjakk», så derfor valgte jeg å spille så solid og trygt som mulig i håp om at han ville foreta seg noe overilt. Det gjorde han, og dermed var Ole Jakob mer eller mindre garantert å vinne turneringa.

Espen slo Ole Jakob i åttende runde, men det var ikke nok til å ta igjen turneringslederen. Ole Jakob vant til slutt turneringa med 8/9 poeng, ett halvpoeng foran Espen på andreplass. Takket være en god avslutning med tre seire på de tre siste rundene, greide undertegnede å klatre opp på en tredjeplass, men Ole Jakob og Espen var i en klasse for seg. Dessverre ble ikke noen av partiene notert, så spalt materialet ble noe tynt denne gang. Her får dere likevel en resultatliste.

Resultatliste

1. Ole Jakob Hegelund,	8/9
2. Espen Klævik-Pettersen,	7.5/9
3. Simon Steinnes,	6/9
4. Bård Nordseth,	5.5/9
5. Kristian Hansen Schmidt,	5/9
6. Francesco Pogliano,	4.5/9
7. Sindre Holten Natvig,	4/9
8. Fabio Chiavella,	2.5/9
9. Hatam Ibrahim,	2/9
10. Mohamoud Hassan,	0/9

Gratulerer til Ole Jakob Hegelund, den første Bodegamester i sjakk!

SIMON STEINNES
KULTUR@UTROPIA.NO

TIPS OSS!

Vet du om noe som vi burde skrive om? Tips oss på: redaksjon@utropia.no eller telefon 77 64 59 01

Vi holder til i studentkorridoren på Teorifagbygget hus 2 i Tromsø, ved Café Bodega. Kom gjerne innom for en prat!

SHORT WAVES FESTIVAL

Short films – Great films?

Thanks to Verdensteatret, Tromsø was one over more than 50 cities around the world to host The Short Waves Festival.

This festival aims to promote polish short films and cinematography. But most important thing is that, unlike in so many other festivals, with Short Waves Festival, YOU matter: in this competition, the Grand Prix winner is selected by votes from all over the world.

This year 7 short films were selected from almost 280 to be presented to the public. Seven very different short films, from animation to music videos; seven short films of very good quality; seven short films very difficult to settle on: pending to people surrounding him... till he finally manage to escape this world where he feels he cannot fit anymore.

Short Waves festival appears to be the meeting point of emerging cinematographers that are definitely worth knowing. The only bad point that I would dare raise here is the (too) important diversity of short films, which is in the same time a good point... I mean, it is very difficult, I found, to choose properly one to vote for, of course because these short are all of great quality, but also because they are totally different, in type, subject or even in funds: the quality of an experimental film and a fiction (for instance) cannot be judged on the same criteria at all! Can a video-clip of a few minutes long realized with by whole team of professionals, be compared to a self-made documentary, that has to deal with the problems inherent to any documentary?

But, at the same time, what a great chance to discover very different, yes, but greatly talented Polish cinematographers. The total running time is 1 hour, 42 mins.

The Audience Award of SHORT WAVES GRAND PRIX 2014 went to:

Our Curse, director: Tomasz Śliwiński.

DAVID GROAT
KULTUR@UTROPIA.NO

Read the entire review on
utroopia.no

Fra Russland med ...undertekster

Nesten hver tirsdag klokka 18.00 samler en gruppe studenter og lærere seg i Teorifagbyggets rom 6.222 og senker seg ned i myke stoler i mørket.

Er det en hemmelig sammensvergelse? Pønsker de på å ta over verden (eller alle vafflene fra Bodega?) Nei, dessverre, det er litt mer jordnært: de er entusiaster for russisk språk, kunst og kultur som vil se filmer fra dette store, tradisjonsrike landet som fortsatt ikke er så godt kjent for nordmenn.

Svaret virker kanskje ikke så nervepirrende, men det de opplever der er nok spennende og berikende for dere å vurdere å bli med på. Vi har snakket med Svetlana Sokolova, russisklærer på UiT, for å finne ut mer om denne studentorganisasjonen.

Det var en gang...

UiT har vist noen russiske filmer før, men siden 2008 har det blitt tatt på alvor – Laura Janda, professor i russisk på UiT, kom med en idé om bruke dem som en del av undervisningen i russisk. Hun ble ansvarlig for filmvisningene, laget en nettside med programmet og sikrer at de finner sted regelmessig, ca 4-5 ganger per semester.

Språket var hovedpoenget med filmvisningene til å begynne med, og det var spesielt de som studerte russisk som var målgruppe. Filmene var vanligvis gamle, seriøse "klassikere", og valget var begrenset fordi det var så vanskelig å finne engelske eller norske undertekster.

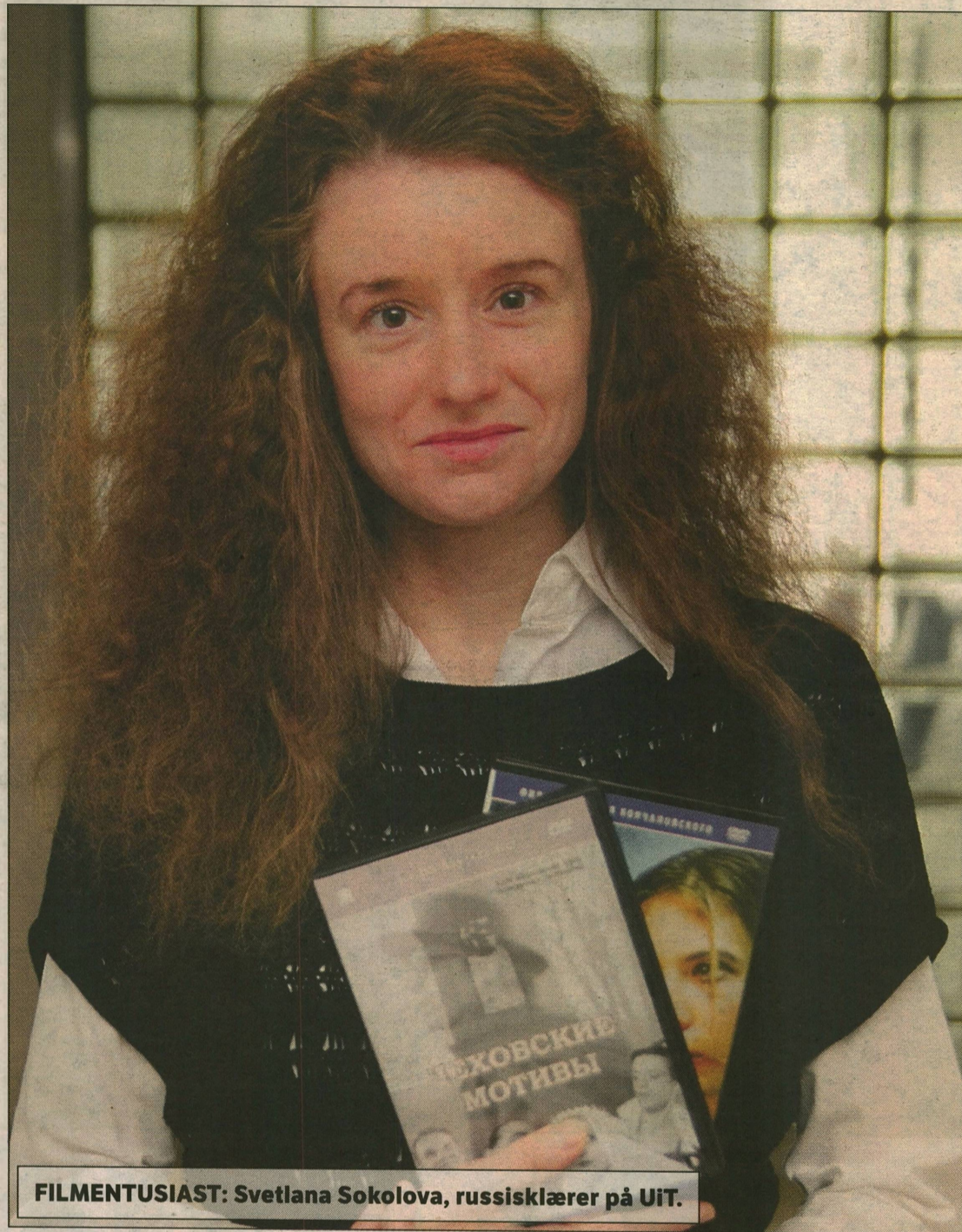
Klubben vokser i kraft

Hovedideen ble forandret i 2011. Da ble flere folk involvert i filmvisningene: Claude Rouget (som har vist franske filmer i Russland og Norge), Olga Lyashevskaya som var førsteamanuensis i russisk ved UiT i 2010-2011, Gustaf Olsson, som studerte russisk ved UiT og er en stor filmaktivist. Claude, Olga og Gustaf kom med ideen om å presentere filmer. Hver av dem valgte 1-2 av sine favorittfilmer og presenterte dem for filmvisning.

Den lille revolusjonen

– 2011 var et år med revolusjonære endringer i klubbens struktur og hovedideen.

Høsten 2011 ble jeg ansvarlig for filmklubben, forteller nåværende klubbansvarlig Svetlana Sokolova.

FILMENTUSIAST: Svetlana Sokolova, russisklærer på UiT.

Ifølge Sokolova prøvde de da å innføre filmkategorier og vise filmer som tilhørte forskjellige kategorier: 1) "klassisk" film; 2) moderne russisk film (gitt ut etter 2000-tallet); 3) Arthouse (spesielle filmer som ligner på det som vises på TIFF); 4) filmer med god og enkel russisk (der språket er hovedpoenget).

– Vi annonserte filmer med et kort sammendrag gjennom en epost-liste og hadde en innledningstale før filmvisningene, forklarer hun.

I denne perioden fikk klubben også mye støtte fra Gustaf Olsson og mange av masterstudentene som var interessert i film.

– Alle er velkommen

Alle er velkommen på klubbens filmvisninger, ikke bare de som studerer russisk språk og litteratur. Undertekstene gjør det mulig også for ikke-russiskspråklige studenter å nyte filmene. Alle skal kunne

finne noe som passer for seg i klubbens varierte tilbud:

– Det er viktig for oss å vise filmer av forskjellige genrer: drama, komedie, osv. Vi bruker filmer som er tilgjengelige på biblioteket, og får mye hjelp fra universitetsbibliotekar Erlend Hagan. Samtidig har jeg bestilt og kjøpt mange filmer selv, forklarer Svetlana Sokolova.

Klubben fortsetter stadig å utvikle seg: i det siste har den fått en ny klubbmedlem – Andrej Rogachevsky, ny professor i russisk litteratur ved UiT.

– Vi har noen ideer for neste semester, det er mye spennende å se fram til, forteller han.

Mist ikke anledningen å se noen av de beste filmene i russisk kinematografi, alltid med engelske undertekster og gratis inngang!

KATARZYNA CHEROMIŃSKA
OLGA SHAVRINA (FOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

RUSSISK FILMKLUBB

♦ Klubbens uoffisielle "vedtekter":

1. Vi foreslår en oversikt over russisk filmkultur

2. Det er mulig å holde diskusjoner etter filmvisningene og dele meninger

3. Disse filmvisningene er adressert til alle som er interessert i det russiske språket, moderne russisk kultur, filmkultur, eller russisk historie

4. Alle kan komme med sine egne forslag.

♦ Alle filmvisninger er på tirsdager kl 18:00 i kinosalen 6.222 (Teorifagbygget)

♦ Program for våren 2014 kan du finne her: <http://clauderouget.org/rusfilm/>

FILM SCOOP

Guy Ritchie-opplevelsen

Guy Ritchie ble kastet ut av skolesystemet i en alder av femten år på grunn av sex, dop og dysleksi.

En mann som tar på seg ansvaret for å skrive alle sine prosjekter personlig, og er mest kjent for filmer som kritikere nekter å godta som noe annet en «gode ideer», uten en evnesterk regissør bak kulissene som klarer å lime alt i hop på en mesterlig måte: For de aller fleste som har sett filmer som *Snatch* og *RocknRolla* vil dette være en vanskelig påstand å finne seg i.

Litt av en lattermaskin

Guy Ritchie-filmer er som oftest konstruert med oppmerksomhet for detaljer, på grensen til overdrevent. Ofte inneholder de kompliserte plotlinjer samt en lang rekke distinkte karakterer eller faksjoner, der Londons underverden er den fremste inspirasjonskilden. I mange tilfeller uten kjennskap til hverandre, utvikler hver av disse partene en forbindelse som alltid kolliderer i filmens tredje akt. Likedan kan man finne en fasinasjon for andre troper som fortellerstemmen i arbeidet til Ritchie. Det er vel derfor ikke en tilfeldighet at alle de beste Guy Ritchie filmene tar i bruk velskrevet narration, levert av en av hovedfigurene, i motsetning til flere av de verste som ikke tar teknikken i bruk. Noen vil også hevde at han ser på seg selv som litt av en lattermaskin og gir mange av karakterene sine unike evner eller personlighetstrekk, som lett kan melkes for mørk humor utover fortellingen.

RocknRolla var intet annet enn et godt tilbakefall til de mer sofistikerte gangsterfilmene han spesialiserte seg i da han debuterte.

Lock, Stock...

Filmen han debuterte og fikk nasjonal innvirkning med, nemlig *Lock Stock and Two Smoking Barrels* (1998), er noe mange fremdeles kaller hans beste. Den oser originalitet og lave produksjonsverdier fra første scene. Man har mest sannsynlig godt passert

"There's no school like the old school, and I'm the f***ing headmaster!" – Johnny Quid. (Foto: Presse)

seksti om man ikke finner den vittige og velskrevne dialogen underholdende. Så selv om Ritchie brukte over tre år på å få regissørkarrieren opp å gå, mest på grunn av pengestøttekomplikasjoner, var sluttproduktet verd styret for han kom aldri i kontakt med slike problemer etter at *Lock Stock and Two Smoking Barrels* var i boks.

Snatch og Madonna

Av hans filmer er *Snatch* (2000) muligens den flesteparten vil ha kjennskap til, basert på det faktum at Brad Pitts karriere inneholder få roller som er like oppfinnsom som denne. Det er ikke mye som skiller Ritchies to første filmer i form av narrativstruktur, karakterer og kameararbeid. Men *Snatch*s største spenningsmomenter fører til en meget underholdende film, som involverer store plottvister, oppfinnsom banning, haists og en rekke velregisserte actionsekvenser. Dessverre gikk ting nedover utover 2000-tallet når Ritchie giftet seg med selveste Madonna. Plutselig valgte han å vie karrieren til sin kone i form av musikkvideoer og uinspirerte romantiske komedier med henne i hovedrollen. *Swept Away* (2002) var basert på en komedie ved samme navn fra 1974 og gikk rett til video etter bare noen dager i kinosalene. Som man kan forvente, var dette begynnelsen på en uforutsigbar periode i hans karriere.

RocknRolla

RocknRolla (2008) var intet annet enn et godt tilbakefall til de mer sofistikerte gangsterfilmene han spesialiserte seg i da han debuterte. Med britiske kvalitets-skuespillere som Gerard Butler, Idris Elba og Tom Hardy, var den gode gamle oppbygningen som fikk deg til å sitte på tippene av stolen utover spilletiden tilbake. Ikke alle er enige, men hele produksjonen fra konseptet til registreringen til forventningene den levde opp til, var egentlig ganske imponerende basert på de åtte åra Ritchie ikke klarte å levere noe bra. En kløe *RocknRolla* likevel ikke klarte å tilfredsstille var den økonomiske. Filmen utgjorde bare en tredjedel av pengene *Snatch* raket inn verden rundt.

” Dette bød ikke på slutten for Guy Ritchie som fort fant seg et større Hollywood-studio å alliere seg med, en Oscar-nominert skuespiller og en verdenskjent franchise som umulig kunne slå feil.

Til Hollywood

Dette bød ikke på slutten for Guy Ritchie som fort fant seg et større Hollywood-studio å alliere seg med, en Oscar-nominert skuespiller og en verdenskjent franchise som umulig kunne slå

feil. På sett og vis gjorde ikke *Sherlock Holmes* (2009) det. Begge filmene i serien tjente inn rundt femhundre millioner dollar verden rundt, som ikke er noe å ignorere. Problemet med disse filmene var først og fremst at distributøren WB Pictures, trodde de hadde funnet noe de kunne melke til siste slutt. Et humoristisk actioneventyr med en gøyalt hovedkarakter ala «*Pirates of the Caribbean*». Ingen vil godta at slike filmer ikke kan planlegges, de bare skjer ved ren tilfeldighet. Den originale POTC er akkurat av den grunn såpass mye bedre enn resten av triologien, i likhet med *The Lone Ranger* (2013) som også er bevis på det samme. Guy Ritchies *Sherlock Holmes* var egentlig full av gode ideer, slik som de stilfulle fremvisningene av detektivens resonering i tillegg til en skrulete og morsom Holmes, spilt av selveste Iron Man. Ritchies store kjærlighet for kvalitet innen historiefortelling manglet derimot, og selv om han fikk hele to muligheter til å lykkes, kastet kritikerne skylden i hans retning etter begge forsøkene.

Blir aldri større

På lang sikt kommer Ritchie aldri til å bli større enn han allerede er innenfor popkulturen. For det første tar han ikke opp nye prosjekter ofte nok. Bare en film hvert andre år, uten egentlig å ha vært i rampelyset siden 2011. For det andre har han tydeligvis mistet grepet på sin interesse for

filmer om britisk organisert kriminalitet, en sjelden sjanger som var hans levebrød i over ti år. Og for det tredje har han kastet bort to muligheter til å bli en elsket del av Hollywood, ved å lede en potensiell gullgrube i form av *Sherlock Holmes*-navnet rett i bakken. I hvertfall til det punktet hvor WB Pictures ikke hoppet på den første muligheten til å bruke penger på en oppfølger.

Håpet er ikke tapt

Håpet er likevel ikke tapt. *RocknRolla* endte nemlig med denne meldingen: «*Johny, Archie and the wild bunch will be back in The Real RocknRolla*». Altså forventer Ritchie å lage en oppfølger. Så hvor er den? Den lever. Manuset er ferdigskrevet, men opphavsmannen skylder på tidsklemmer som ikke eksisterer. Lite hadde derimot gitt meg et like stort smil om munnen som hvis jeg en dag så at «*The Real RocknRolla*» var tittelen på Guy Ritchies neste storprosjekt.

ALEXEI SMIRNOV
KULTUR@UTROPIA.NO

Concert reviews from utropia.no:

Mapping Oceans

On the 2nd of April the Tromsø Jazzklubb presented us with the performance of an Oslo-based trio under the name Mapping Oceans.

The concert took place in a small cozy place that had an underground touch to it, Kulturhuset's "Verkstedet". The audience was not very numerous; people were sitting at the tables sipping on coffee and contemplating the streams of sound.

KATARZYNA CHEROMIŃSKA
FREDDY WIKE (PHOTO)

The Cubical

Having started playing together 20 years ago, this band has been surprising many rock music fans for many years with their raw, original sounds. They have also released three successful albums but the obvious question was 'would there rough, unpolished blend of rock, blues and country really impress up here in the arctic-circle?

JAMES NICHOLLS

Painted Lady

Jazz and latin music combine with folk, fusion and influences of african music.

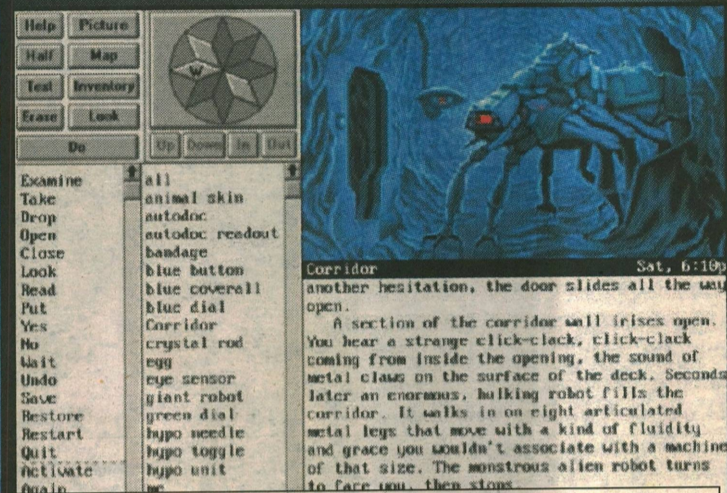
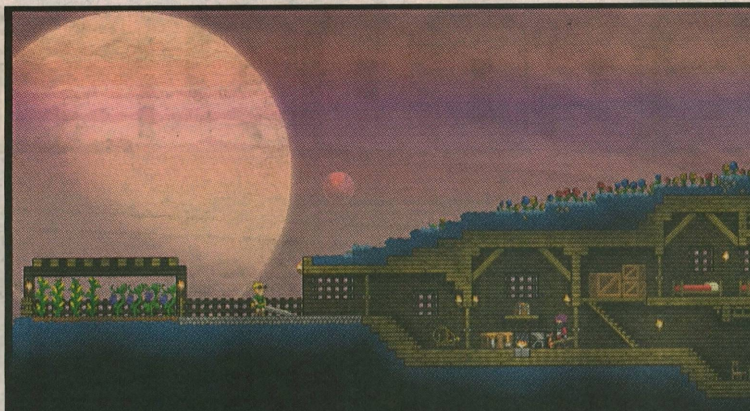
On Thursday, April 10th the concert "Painted Lady" took place at Kulturhuset in Tromsø.

"Painted Lady" is an arrangement by Marit Sandvik and Stein Medby, and offered an interesting combination of Sandvik's vocals with the chamber orchestra.

LENA FUNKE

VARVARA ALEXEEVA (PHOTO)
KULTUR@UTROPIA.NO

Read reviews in full length
on utropia.no

"Starbound, Gone Home, Peggle, Gateway 2. A wide variety under one category."

Games: A Review

When trying to talk about how special games are, some people will tell you that the difference between games and other forms of entertainment, like literature or film, is that games are interactive.

This isn't strictly true, though: you can watch a film and get something different than others who saw it, you can view the same film multiple times and see something new, and all the while you are, in a sense, interacting with the director and the actors, even if they're just trying to anticipate audience reactions. Granted, the variation may seem less because a film itself is unlikely to change (unless you're fond of director's cuts). In games we often make tiny decisions that can change the outcome, but many games, including a lot of the popular ones, run a very narrow course. You can spin the camera around, but are often punished for trying to go outside the lines drawn by the game's designers. It's meant to provide a scripted, linear experience, not unlike a film.

Where games better differentiate from linear media is often in the random, or the accidental. Whether through errors in programming or keeping

possibilities open enough, we can discover things even the designers didn't explicitly foresee. You can often find interesting juxtapositions of elements in games that have a lot of random generation. Dwarf Fortress is a prime example, where so many different events and objects are colliding all the time that one is practically guaranteed to come away from the experience with anecdotes about unexpected combinations of things. There can be awe, too, when seeing a procedurally generated virtual world that literally no one has seen before.

These sorts of experiences often feel interchangeable, but as far as something that sticks with you, the linear end of the spectrum still seems to have the most rewards. We're a species of storytellers, and even our experiences with randomly generated worlds wind up following a linear route we could relay as a story. We make choices, and the consequences of those choices become the adventure, whether or not we know that other things could have happened. When written by another human being, the story is more likely to feel real, and to challenge us in ways we don't expect. This can be found in just about any form of entertainment known; it's rare, though, to find books that address the reader directly and make them the central protagonist. Something magical hap-

pens when a player moves the story forward in a game, even if there isn't a single choice to be made.

It's often a hybrid of linearity and randomness, intent and accident, that helps makes a game stand out, but within this realm there is a lot yet to be discovered. It's strange to read discussions about what games should or shouldn't be-- from designers who want to wedge games into every aspect of our lives, to demagogic legislators who want to limit or even ban games for fear that they teach us deadly habits, the "game" is so often portrayed as a single sort of thing. Really, games can be anything from self-reflexive parodies to business simulations to meaningless explosions of color and sound. And it's not just computer games that have this wide range: board games to sports to role-playing games all share a similar lineage: laying down rules to help focus play. It's easy to look at the current releases and think that games are all the same, but the possibilities are vast.

There are still limitations; it's very rare for a game to be a documentary of something and not become little more than a slide show. We can simulate what it was like for people in the past, but for all their potential options, each person chose to do one thing, and the combination of all these linear choices delive-

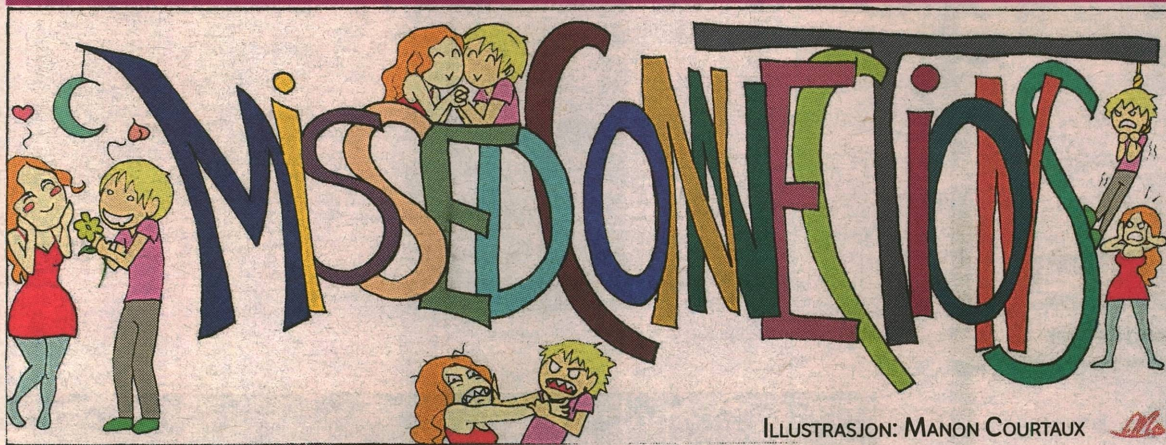
red today to us. We can describe what it would be like to live in the past, and can even encourage empathic connections with the subjects, but games aren't really built to document a moment in time.

There may be other examples of how games can excel or fall short, but they're a decidedly important medium that expands the potential of human expression. To people who have never bothered with games before, there is something out there for you that might broaden your idea of what games can be (see Brenda Romero's "Train" or Davey Wreden's "The Stanley Parable"). For those of us who play games a bit too often, we should remember that there are other ways to learn about the world, and to be entertained; our lives are enhanced by taking part in things that might not fit on a computer screen or be encompassed in a simple set of rules.

Game discussions often boil down to an all-or-nothing approach, but there's a lot more going on under the surface. Next time someone blames games for society's ills, or says they're the solution to every problem, remember that they're still human creations. As with us, our creations are just as wonderful and just as flawed.

ESSAY BY A. R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

Missed Connections

To the cute girl working at Bodega:

Our eyes met at Bodega yesterday. I was the man wearing a yellow hat; you spoke English with that sweet accent and served me my waffle. You look like you could kick my ass. I like that in a person. Get in touch.

To the handsome guy I met on the 26 bus:

I was the mother of two; you helped me lift my baby stroller onto the bus. We talked, but I got off the bus before I found out your name. Let's get off together next time.

To the bearded librarian:

I saw you; you were stacking books in the library. You smiled at me. You can read me from front to back anytime. Get in touch for some literary fun.

To the man I saw last Saturday in the city center at 3 am:

It was love at first sight. You were the short man with long hair having a piss by the side of the road. I was the older lady staring at you. I liked

what I saw. Let's go for a drink.

To the Italian stallion in Bodega:

You have a boyfriend but I don't care. I want to eat pasta off you, but I don't have the courage to say hello. I'll be wearing a red jumper.

To the Chinese girl at Kraft:

I helped you with your bench press on Tuesday. You giggled but I never asked you your name. Let's find another use for the bench?

To you:

I just wanna tell you how I'm feeling
Gotta make you understand
Never gonna give you up
Never gonna let you down
Never gonna run around and desert you
Never gonna make you cry
Never gonna say goodbye
Never gonna tell a lie and hurt you

Got inspired? Send your Missed Connections to kultur@utropia.no

ANNONSE

FOKUS TANNLEGENE

VESTREGATA 42, 2. etg, TROMSØ

- 30% studentrabatt
- Tannbleking kr 2.750,-
- Vi tar imot nye pasienter, kort ventetid

tlf. 776 84 931

Kristin C. Olsen og Urd Lilleng

Velkommen til oss

fokustannlegene@gmail.com

TIPS OSS!

Vet du om noe som vi burde skrive om? Tips oss på:
redaksjon@utropia.no eller telefon 77 64 59 01

Vi holder til i studentkorridoren på Teorifagbygget hus 2 i Tromsø, ved Café Bodega. Kom gjerne innom for en prat!

Utroscope

Aries

Your lucky number this week is 6, 6, and 6

Taurus

Well good news. This weekend you're going to get as much sex as you ever dreamed about. The bad news is that it's the kind of sex you have alone.

Gemini

Turbulent times are in sight. Your body is restless, searching for something safe. This is the time to find something higher and stronger than you. Maybe religion is the thing.

Cancer

Your creativity reaches new heights. Now is the time to try new things: a new religion, a new boyfriend, or a new field of study. The possibilities are endless!

Leo:

Well let's just say that last weekend on Friday or Saturday around 03:30 at night some of you got your wishes and some of you did not. But the stars tell you to go out to Driv or the city scene this weekend and try again.

Virgo

The stars tell us that you will face a big challenge in the near future. We also see that you will receive a chunk of cash around the 15th of May. We are sorry to say that we cannot see you getting this kind of money in June and July. But in August we are happy to say that we again see some money coming your way!

Libra:

Get out of the reading room. Fire up a campfire or go for a jog, enjoy the beauty of nature! New meetings with both humans and animals will enrich your life!

Scorpio:

Well what can we say, not much. The stars see a weekend with the "same old, same old" stuff. If your "same old" consists of a lot of spare time, partying, extra money, some concerts, no schoolwork and time with your girl or boyfriend you are in for a treat as usual. For the rest of you... life stinks.

Sagittarius:

Stop ignoring the alarm clock, it's time to wake up, look truth in the eye and complete your mission in life. Your biological clock is ticking.

Capricorn:

Run Forrest Run, to the kiosk and buy a lottery ticket!! The stars say that this weekend you have a 1:6.407.320 chance of winning the jackpot! And we promise you that's no lie! Who doesn't want 2.4 million extra in their pocket when they're out on the town??

Aquarius:

The planets are in an ideal position in terms of your star sign. Old or new love will bloom and you will be incredibly charming. Enjoy the situation; this will only happen again in 14,987 years.

Pisces:

This period of your life will be a loong and boring one with a lot of reading and studying. If you don't have a girlfriend or boyfriend you will surely not get one soon because of all the hard work you need to do. Except maybe the sexy librarian on campus who gets turned on by silent students. But you only have yourself to blame. This is because you always do your work as close to the deadline as possible. SLACKER!!

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

KALENDER

24. april - 06. mai 2014

Torsdag 24. april

Samfunnshuset: urpremiere 18:00 Hålogaland Teater

Fredag 25. april

Kråkesølv	21:00	Driv
Dag Sørås	21:30	Kulturhuset
Dunderland	22:00	Bastard Bar

Lørdag 26. april

Eline Thorp + Line Mari	21:00	Driv
Løkbrød	22:00	Bastard Bar

Søndag 27. april

Folkestyret 2014 18:00 Kulturhuset

Mandag 28. april

Manta 18:00 Rådstua Teaterhus

Tirsdag 29. april

The Island	18:00	Rådstua Teaterhus
Jam sessions	22:30	Bastard Bar

Onsdag 30. april

Gittas Gater	12:00	Oppstart ved Perspektivet Museum
Economic Theory for Dummies	18:00	Rådstua Teaterhus
Jazznatt med Cleo og Lokale band	19:00	Kulturhuset
Graceland	19:30	Hålogaland Teater
Kinder K	21:00	Rådstua Teaterhus

Torsdag 1. mai

Jungelvers 12:00 Rådstua Teaterhus

Fredag 2. mai

Stalker	18:00	Rådstua Teaterhus
Violet Road	20:00	Driv
Still in Silence	20:00	Rådstua Teaterhus
Verlo's Vintage	22:00	Bastard Bar

Lørdag 3. mai

0+0 = 4	15:00	Hålogaland Teater
Stalker	18:00	Rådstua Teaterhus
Sjukdom + 666	22:00	Bastard Bar

KONSERTER TEATER ANNET

VARSCENEFEST

calendar layout by Lukas Lindinger

WWW.UTROPIA.NO